

CONCLUSIE OP VERZET

Voor: De heer **Wouter VAN LOON**, wonende te 8820 Waedenswil (Zwitserland),
Widenstrasse 22,

Beklaagde,

bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. Hans Van Bavel en Mr. Elisabeth Baeyens,
beiden advocaat aan de balie te Brussel, beiden kantoor houdende te 1000 Brussel,
Loksumstraat 25,

Tegen:

1. De **B.V.B.A. TELETECHNICS**, met maatschappelijke zetel te 2930
Brasschaat, Bredabaan 1075,
2. De heer **Christiaan VAN ASSENDELFT**, wonende 2970 Schilde, De Kluis
16,

Burgerlijke partijen,

3. Het **Openbaar Ministerie** bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen,
afdeling Turnhout,

Gelet op het vonnis dd. 21 februari jl. waarbij Uw Rechtbank:

Op strafgebied

- besliste tot de vrijspraak van conculant voor tenlasteleggingen A.V, B.I, B.II.2, C.II, C.III, C.V, C.VI, C.VII, C.VIII en D;
- volgende tenlasteleggingen in hoofde van conculant bewezen verklaarde:
 - o Tenlastelegging A.I.1.2: valsheid in geschriften en gebruik ervan door m.b.t. de NV Waegener R&D tussen 1 november en 31 december 2009 vier valse verkoopfacturen met de nummers 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009 uitgaande van Olymp Consulting AG te hebben opgesteld en gebruikt;
 - o Tenlasteleggingen A.II.1 t.e.m. A.II.5: valsheid in geschriften en gebruik ervan door tussen 1 juni 2011 en 29 juni 2012 valse betalingsbewijzen of -orders te hebben opgesteld en gebruikt;
 - o Tenlastelegging A.III: valsheid in geschriften en gebruik ervan door valselijk via een statutenwijziging Sarah Dockx te hebben aangewezen als bestuurder binnen de NV Tele Info Box;
 - o Tenlastelegging B.II.1.: oplichting door tussen 1 januari en 30 juni 2012 ten nadele van juwelier Slaets de afgifte te hebben bekomen van twee uurwerken;
 - o Tenlastelegging B.II.3.: oplichting door tussen 20 september en 30 september 2011 ten nadele van de bvba Teletechnics de afgifte te hebben bekomen van audiovisuele middelen;
 - o Tenlasteleggingen C.I en C.IV: misbruik van vertrouwen tussen 5 maart 2009 en 15 mei 2012 ten nadele van Waegener R&D door de betaling van gelden aan Mountain View Capital en door het gebruik van de kredietkaarten op naam van Ann Van Orshaegen, Leon Van Loon, Alain Stevens, Rudi Thijs en Louis De Vries;
 - o Tenlastelegging E: diefstal van o.m. een keuken tussen 1 januari en 1 mei 2013 ten nadele van Christiaan van Assendelft;
 - o Tenlastelegging F: informaticabedrog op 29 juni 2012 door in het bijzijn van de gerechtsdeurwaarder “een overschrijving via online banking uit te voeren met een

voorgewende status als zijnde betaald terwijl in werkelijkheid deze opdracht niet werd uitgevoerd en/of herroepen”;

- Tenlastelegging G: beschadiging van het onroerend goed eigendom van Christiaan Van Assendelft;
- conluant veroordeelde tot een gevangenisstraf van 20 maanden, tot een geldboete van 2.000€ (gebracht op 11.000€) en tot een beroepsverbod van 5 jaar;
- lastens conluant met toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis Sw. de verbeurdverklaring uitspraak voor een totale som van 1.119.366,25€;
- de door conluant betaalde borgsom vervallen verklaarde aan de Staat en hem veroordeelde tot betaling van 2/5° van de kosten van de strafvordering, van een vaste vergoeding en van een bijdrage aan het Slachtofferfonds;

Op burgerlijk vlak

- zich onbevoegd verklaarde om uitspraak te doen over de burgerlijke vorderingen geënt op de tenlasteleggingen waarvoor conluant werd vrijgesproken;
- met toepassing van artikel 4 V.T.Sv. besliste tot het aanhouden van de burgerlijke belangen van de bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft;

Gelet op het verzet dat conluant tegen dit vonnis heeft ingesteld d.m.v. een deurwaardersexploot dat respectievelijk op 19 maart en 21 maart jl. werd betekend aan het Openbaar Ministerie, de bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft;

Gelet op de zitting van Uw Rechtbank dd. 18 april 2018 waarbij de behandeling van de zaak werd verdaagd naar de zitting van 13 juni 2018.

* * *

Hieronder zal conculant aantonen dat :

- hij geen kennis had van de vaststellingsdatum voor Uw Rechtbank, reden waarom hij noch op de zitting van 24 januari 2018, noch op enige andere zitting is kunnen verschijnen;
- er geen grond toe bestaat om de door Uw Rechtbank in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 weerhouden tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G in zijn hoofde bewezen te verklaren.

Hij zal Uw Rechtbank dan ook verzoeken om :

- het door conculant aangetekende verzet ontvankelijk en niet-ongedaan te verklaren en de ingevolge de voorlopige invrijheidsstelling van conculant gestorte borgsom niet vervallen te verklaren aan de Staat (*verweermiddel 1*)
- en, opnieuw oordelende,
 - o conculant vrij te spreken van tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G (*verweermiddel 2*),
 - o vast te stellen dat ze geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de tegen conculant gerichte burgerlijke vorderingen (*verweermiddel 3*).

In ondergeschikte orde, voor het geval Uw Rechtbank zou oordelen dat één of meerdere tenlasteleggingen lastens conculant bewezen zijn – *quod non* – zal conculant Uw Rechtbank verzoeken een milde toepassing van de strafwet te maken (*verweermiddel 4*), de uitgesproken verbeurdverklaring te herleiden (*verweermiddel 5*) en op burgerlijk vlak vast te stellen dat de burgerlijke partijen bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft nalaten hun schade te begroten (*verweermiddel 6*).

* *
*

I. WAT HET DOOR CONCLUANT AANGETEKENDE VERZET BETREFT
(verweermiddel 1)

1. Zoals concludant hierboven heeft opgeworpen, heeft hij vóór het aantekenen van zijn verzet op geen enkele wijze kennis gekregen van de behandeling van huidige zaak voor Uw Rechtbank.

Uit o.m. de e-mail die hij in het kader van zijn voorwaardelijke invrijheidsstelling op 24 december 2015 verstuurde¹, blijkt dat concludant de verbalisanten heeft geïnformeerd over het feit dat hij vanaf midden 2015 op een nieuw adres in Zwitserland zou verblijven, meer bepaald te 8820 Waedenswil, Widenstrasse 22.

Noch op dit adres, noch via enige andere weg ontving concludant echter de oproeping om te verschijnen voor Uw Rechtbank.

2. Niettegenstaande het aan het Openbaar Ministerie toekomt om desgevallend aan te tonen dat concludant daadwerkelijk kennis had van de oproeping in de verstekprocedure², blijkt dergelijke kennis ook nergens uit het strafdossier.

Concludant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om :

- het door hem ingestelde verzet ontvankelijk en niet-ongedaan te verklaren,
- de in het kader van de voorlopige invrijheidsstelling door concludant gestorte borgsom niet vervallen te verklaren aan de Staat,
- opnieuw uitspraak te doen m.b.t. de tenlasteleggingen die lastens concludant weerhouden werden in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 en m.b.t. de gevolgen die op strafgebied en op burgerlijk gebied uit deze bewezenverklaringen zijn voortgevloeid.

¹ cf. kapt 7/8, stuk 3160 van het strafdossier.

² Zie de verantwoording bij het Amendement nr. 64, *Parl. St.* Kamer 2015-2016, nr. 1418/004, p. 5; zie tevens S. VAN OVERBEKE, "Verstek en hoger beroep in strafzaken na de wet van 5 februari 2016 tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie ("Potpourri II") (eerste deel)", *RW* 2015-16, p.1409: "De bedoeling van de wetgever is immers niet het blind inperken van verzetsprocedures, maar wel een sanctie opleggen voor onverantwoorde verstekprocedures, d.w.z. procedures waarbij een procespartij op een niet-verantwoorde wijze, doelbewust, verstek heeft laten gaan".

II. WAT DE GROND VAN DE ZAAK BETREFT

3. In hetgeen volgt zal concludant, gelet op de ruime omschrijving van de (oorspronkelijke) tenlasteleggingen en het uitgebreide onderzoek dat daarmee gepaard gegaan is, vooreerst de relevante feiten en procedurevoorgaanden schetsen die geleid hebben tot huidige strafvervolging en tot het door Uw Rechtbank gewezen verstekvonnis dd. 21 februari jl. (**titel II.1**). Hij zal daarbij zowel een algemeen overzicht geven van de rol die hij had binnen de verscheidene Waegener-vennootschappen (II.1.a), als van de concrete feiten die geleid hebben tot het strafonderzoek en tot het door Uw Rechtbank bewezen verklaren van de hoger genoemde tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, A.III, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G (II.1.b).

Onder **titels II.2 en II.3** zal hij vervolgens aantonen dat geen van deze tenlasteleggingen in zijn hoofde kunnen worden weerhouden zodat de vrijspraak zich opdringt (II.2) en Uw Rechtbank geen rechtsmacht heeft om over de burgerlijke vorderingen van bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft te oordelen (II.3).

In ondergeschikte orde, voor het geval Uw Rechtbank zou oordelen dat één of meerdere tenlasteleggingen lastens concludant bewezen zijn – *quod non* – zal concludant Uw Rechtbank onder **titel II.4** verzoeken een milde toepassing van de strafwet te maken (II.4.a), de uitgesproken verbeurdverklaring te herleiden (II.4.b) en op burgerlijk vlak vast te stellen dat de burgerlijke partijen bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft nalaten hun schade te begroten (II.4.c).

II.1. Relevante feiten en procedurevoorgaanden

II.1.a. Schets van de rol van concludant binnen de Waegener-vennootschappen

4. Zoals medebeklaagde Levi Dewaegenaere in zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie uiteenzette, richtte deze samen met zijn vader, Jean Dewaegenaere, op 10 september 2004 de vennootschap NV Fysionix op, sinds september 2009 NV Waegener Research & Development (R&D) genaamd.

Waegener R&D ontwikkelde de zgn. ‘C-treatments’, bestaande uit enerzijds de ‘C-server’, een koelings- en verwarmingstoestel, en anderzijds de ‘C-pad’, een vloeistofomhulsel waarop behandelingsprotocollen werden geprogrammeerd.

5. Eind 2008 werd conculant via Levi Dewaegnaere betrokken in de ontwikkeling en de verdere uitbouw van de zgn. 'C-treatments'.

Op dat moment waren er drie personen in dienst van de vennootschap en had Levi Dewaegnaere de ontwikkeling van de C-treatments uitbesteed aan de firma Verhaert NV.

De opgelopen rekeningen – die naar conculant zich meent te herinneren destijds al meer dan 2.000.000€ bedroegen – zetten daarbij een grote druk op Levi Dewaegnaere. Ook het aantrekken van investeerders bleef uit.

6. Met de komst van conculant werd het team uitgebreid.

Er werd een medisch-technisch platform ontwikkeld voor de koelbehandelingen waarbij een uitgebreide marktstudie werd uitgevoerd en waarbij verscheidene experts werden geraadpleegd.

Dit liet de vennootschap toe om een business plan te ontwikkelen dat een toekomst bood voor de onderneming en haar aandeelhouders.

7. Eind 2009 had de vennootschap 30 werknemers in dienst met een balanstotaal in 2010 van 12.914.031€ (cf. p. 53 onderaan het verstekvonnis dd. 21 februari 2018).

Gelet op de goede financiële vooruitzichten, werd daarbij beslist om een holdingmaatschappij op te richten waarin alle aandelen van Waegener R&D zouden worden ingebracht.

Op 7 januari 2010 werd daartoe de NV Waegener Group opgericht.

Net zoals binnen Waegener R&D, was Levi Dewaegnaere gedelegeerd bestuurder van deze vennootschap en was hij de enige met handtekeningsbevoegdheid.

8. Naast de voormelde Belgische vennootschappen NV Waegener R&D en NV Waegener Group, werden in de loop van 2010 tevens de Zwitserse vennootschap Waegener International AG en de Oostenrijkse vennootschap Waegener Medizintechnik GmbH opgericht.

Deze vennootschappen werden opgericht als verkoopskantoor om de medische toestellen (servers) en de bijhorende behandelingen (pads) geproduceerd door Waegener R&D in Zwitserland en Oostenrijk op de markt te brengen. Zoals boekhoudster Abigail Van Nunen verklaarde tijdens haar verhoor van 3

oktober 2012, was het ‘toestel’ – hoger genoemde ‘C-server’ en ‘C-pad’ – na jaren van ontwikkeling in 2009 immers “*klaar voor verkoop*”.³

Levi Dewaegaene verzocht conluant daarbij om naar Zwitserland te verhuizen om van daaruit een wereldwijd netwerk van distributeurs en joint ventures op te zetten en tevens het verkoopskantoor mee te helpen leiden.

9. Via zijn managementvennootschap Olymp Consulting AG werd conluant daartoe eerst aangesteld als operationeel directeur en vervolgens als commercieel directeur. Hij was daarbij meer bepaald verantwoordelijk voor de strategie, de marketing en de sales.⁴

Binnen de Zwitserse en Oostenrijkse vennootschappen Waegener International AG en Waegener Medizintechnik GmbH werd conluant daarnaast ook als bestuurder aangeduid en had hij er handtekeningsbevoegdheid.⁵

Dit was anders binnen de Belgische vennootschappen: zoals gezegd, had enkel afgevaardigd bestuurder Levi Dewaegaene handtekeningsbevoegdheid binnen Waegener Group NV en Waegener R&D.

10. Omdat conluant net zoals Levi Dewaegaene geloofde in de toekomst van Waegener, besliste hij bij de oprichting van Waegener Group NV in 2010, mee in te tekenen via zijn investeringsvennootschap Mountain View Capital.

Mountain View Capital werd daarbij op 26 januari 2010 binnen Waegener Group NV ook aangeduid als bestuurder.

Bijna twee jaar later, op 15 december 2011, werd conluant vervolgens ook binnen Waegener R&D aangeduid als bestuurder, doch – nog steeds – zonder handtekeningsbevoegdheid. Zoals o.m. boekhoudster Abigail Van Nunen verklaarde, wou oprichter Levi Dewaegaere immers zelf beslissen

³ cf. PV nr. 004787/2012, kافت 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 783 van het strafdoossier.

⁴ Cf. het verhoor van conluant dd. 5 december 2012, PV nr. 005913/2012, kافت 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1314 van het strafdoossier.

⁵ cf. kافت 2/8, stuk 311 van het strafdoossier.

over het betalingsverkeer binnen de Belgische Waegener-vennootschappen⁶ en had enkel hij handtekeningsbevoegdheid en volmacht op de rekeningen.

11. Zoals Levi Dewaegnaere in zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie uiteengezet heeft, duurde de ontwikkeling van de commerciële applicaties langer dan voorzien zodat de bedrijfskosten en loonlasten in 2010 aanzienlijk toenamen en liquiditeitsspanningen de kop opstaken (cf. p. 54 van het verstekvonnis van Uw Rechtbank dd. 21 februari 2018).

Ondanks het – mede dankzij conculant – aantrekken van bijkomende middelen en het succesvol doorstaan van een WCO-procedure, sleepte het daadwerkelijk ter beschikking stellen van de nieuwe middelen daarbij zeer lang aan.

Eind december 2011 ging de RSZ vervolgens over tot dagvaarding in faillissement waarna de Waegener-vennootschappen in 2013 uiteindelijk, na verscheidene procedures van o.m. intrekking van het faillissement (cf. p. 55-56 van het verstekvonnis van Uw Rechtbank dd. 21 februari 2018), failliet werden verklaard.

II.1.b. Schets van de concrete feiten die geleid hebben tot huidige strafvervolgning en tot het door Uw Rechtbank gewezen verstekvonnis dd. 21 februari 2018

12. N.a.v. het faillissement van Waegener R&D en Waegener Group legden de curatoren in handen van mevrouw Procureur des Konings te Turnhout een strafklacht neer waarin zij medebeklaagde Levi De Waegnaere onder meer verweten dat deze de activa van Waegener R&D zonder het akkoord van de pandhoudende schuldeiser ING-bank, zou hebben overgedragen aan de door hem nieuw opgerichte vennootschap N.V. WAE Newco.

Er zou meer bepaald sprake zijn van een zgn. ‘sterfhuisconstructie’ waarbij Levi De Waegnaere de vennootschap Waegener R&D zou hebben ‘leeggezogen’ om vervolgens met medewerking van huidig burgerlijke partij Flextronics een nieuwe doorstart te maken via de NV WAE Newco.⁷ De NV WAE

⁶ cf. het verhoor van mevrouw Van Nunen dd. 11 oktober 2012, PV nr. 004930/2012; kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 856 van het strafdossier.

⁷ kaft 8/8 – ‘ter info’ van het strafdossier; zie tevens o.m. het aan het PV nr. TU.75.F1.005309/2013 dd. 4 december 2013 gevoegde schrijven dd. 19 augustus 2013 uitgaande van de curatoren, kaft 3/8 van het strafdossier: “*Het dossier geeft ten onrechte de indruk dat Flextronics een slachtoffer was. Flextronics is een beursgenoteerde onderneming (Nasdaq) dewelke zich liet bijstaan door de beste juridische en economische adviseurs. Zij had bij de afsluiting van de contracten kennis van de staking van betaling én wist dat een eventuele overdracht de voorafgaande goedkeuring nodig had van de pandhoudende schuldeiser NV ING (...)*”

Newco zou daarbij op 11 februari 2013 zijn opgericht met een maatschappelijk doel dat “*concurrerend is met dat van de gefailleerde NV Waegener R&D*”.⁸

13. Het strafonderzoek naar o.m. deze feiten, bracht bepaalde – door Uw Rechtbank weerhouden – elementen aan het licht waaruit zou blijken dat ook conluant zich schuldig gemaakt heeft aan het zich onrechtmatig toe-eigenen van bepaalde goederen, zowel binnen de vennootschap Waegener R&D als daarbuiten.

➤ *(vermeend) strafbaar handelen binnen Waegener R&D*

○ *Facturen voor third party services and consultancy*

14. Op 10 oktober 2012 onderzochten de verbalisanten bepaalde ‘verdachte **aankoopfacturen** uit administratie Waegener R&D en Waegener Group NV’.⁹

Daarbij werden vier facturen, uitgaande van Olymp Consulting AG en gericht aan Waegener R&D door de verbalisanten als ‘verdacht’ bestempeld, meer bepaald de facturen met nummers 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009 (huidige tenlastelegging A.I.1.2).

Hierover bevraged, verklaarde boekhouder Kris Goormans op 12 december 2012:

*“Ik weet dat een aantal zelfstandigen factureerden aan Olymp Consulting en dat Olymp Consulting dit dan moest doorrekenen aan Waegener.”*¹⁰

○ *Betalingsbewijzen en –orders*

15. Op 17 december 2012 maakten de verbalisanten melding van twee betalingsbewijzen/orders die door conluant zouden zijn overgemaakt en waaruit zou blijken dat een betaling aan de **RSZ** en de

er zijn ons geen documenten bekend waaruit blijkt dat de overeenkomsten tot overdracht aan Flextronics en aan NV WAE Newco op voorhand ter kennis werden gebracht aan de pandhoudende schuldeiser, noch dat deze zou ingestemd hebben met deze overdracht”.

⁸ cf. p. 4 van het verslag ‘expert bewaarnemers-sekwester’ dd. 3 mei 2013, kaft 3/8 van het strafdossier.

⁹ cf. PV nr. 004909/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 3’, stuk 1130 van het strafdossier.

¹⁰ cf. PV nr. 006041/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1370 van het strafdossier.

fiscus werd verricht, terwijl deze betalingen in werkelijkheid niet zouden zijn uitgevoerd (huidige ~~tenlasteleggingen A.II.4 en A.II.5~~).¹¹

16. Op 5 december 2012 onderzochten de verbalisanten de stukken die in beslag werden genomen tijdens de huiszoeking in het pand De Kluis 16 te Schilde.¹²

Eén van deze stukken betrof een mapje met betalingsbewijzen/orders van betalingen die vanuit de Zwitserse bankrekeningen op naam van Mountain View Capital **namens Waegener Group of Waegener R&D** werden verricht (huidige ~~tenlasteleggingen A.II.1 en A.II.2~~).

Naast een groot deel "*correcte betalingsbewijzen*", troffen de verbalisanten daarbij ook bepaalde "*incorrecte betalingsbewijzen*" aan. Er zou meer bepaald een verschil bestaan tussen de werkelijk betaalde bedragen en het bedrag vermeld op de respectievelijke 'betalingsbewijzen'.

Een deel van deze 'incorrecte betalingsbewijzen' zouden in de boekhouding van Waegener verwerkt zijn met het "*foutieve bedrag*", terwijl een ander deel "*correct in de boekhouding werd opgenomen. Dit omdat het werkelijk betaalde bedrag ook in de omschrijving op het betalingsbewijs staat. Vermoedelijk heeft de boekhouder hierdoor het verschil opgemerkt*".¹³

17. Op 19 april 2013 onderzochten de verbalisanten de **rekening-courant** van Mountain View Capital in de boekhouding van Waegener R&D (huidige ~~tenlastelegging C.I~~).¹⁴

M.b.t. de 'periode 01/07/2010-30/06/2011' stelden zij daarbij vast dat :

- volgens de boeking in rekening-courant Mountain View Capital in deze periode het bedrag van 1.064.709,28€ voor rekening van Waegener R&D zou hebben betaald (stuk 2155 van het straf dossier),
- terwijl het werkelijk door Mountain View Capital betaalde bedrag 609.727,87€ zou bedragen (i.e. 1.064.709,28€ - 461.981,41€ (stuk 2154 van het straf dossier))

¹¹ cf. PV nr. 006108/2012, kaft 5/8, deel 'algemeen 4', stuk 1417 van het straf dossier.

¹² cf. PV nr. 005917/2012, kaft 6/8, deel 'algemeen 6', stuk 1856 van het straf dossier.

¹³ cf. PV nr. 005917/2012, kaft 6/8, deel 'algemeen 6', stuk 1848 van het straf dossier.

¹⁴ cf. PV nr. 000784/2013, kaft 7/8, deel 'algemeen 7', stuk 2156 van het straf dossier.

M.b.t. de ‘periode 01/07/2011-16/05/2012’ stelden zij vast dat :

- volgens de boeking in rekening-courant Mountain View Capital in deze periode het bedrag van 726.452,26€ voor rekening van Waegener R&D zou hebben betaald (stuk 2154 van het strafdossier),
- terwijl het werkelijk door Mountain View Capital betaalde bedrag 279.089,45€ zou bedragen (stuk 2154 van het strafdossier)

“*Samengevat*” zou dit betekenen dat “*er op papier een schuld gecreëerd werd die 909.344,22€ hoger is dan de werkelijke betalingen die door Mountain View Capital werden verricht in naam van Waegener R&D*” (stuk 2453).

18. Bevraagd over o.m. de betaling van 726.452,26€ (cf. supra, onder randnummer 17), verklaarde conculant dat :

“de betalingsopdrachten voor de verschillende leveranciers worden klaar gezet in het systeem van de bank. Ze worden echter pas vrijgegeven voor uitvoering als er geld beschikbaar is om betalingen te verrichten. Wanneer een betaling nog niet vrijgegeven is voor betaling kan het reeds aangemaakte betalingsvoorstel gewijzigd worden.

(...) De uiteindelijke betalingen zijn terug te vinden in de bankafschriften van Mountain View Capital.

De afboekingen die binnen Waegener R&D en Waegener Group vermeld worden onder de rubriek ‘geannuleerde betalingsopdrachten’ betreffen de verschillen tussen de werkelijk uitgevoerde betalingen en de betalingsopdrachten.”¹⁵

o **Kredietkaarten**

19. Op 10 december 2012 onderzochten de verbalisanten ‘de kredietkaartafrekeningen verbonden aan bankrekeningen Waegener R&D’ (huidige ~~tenlastelegging C.IV~~).¹⁶

¹⁵ cf. het verhoor van conculant dd. 3 september 2013, kaft 7/8, deel ‘algemeen 8’, stuk 2682-2683 van het strafdossier.

¹⁶ cf. PV nr. 005990/2012, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1480 van het strafdossier.

Na te hebben vastgesteld dat “uit verklaringen van diverse werknemers van Waegener R&D blijkt dat Wouter Van Loon gebruik maakte van kredietkaarten op naam van **Leon Van Loon, Ann Van Orshaegen, Alain Stevens en Rudi Thijs**”, somden zij daarbij diverse uitgaven op “in de periode van 01/01/2009 tot heden” die zij bestempelden als “vermoedelijke privé-uitgaven”.¹⁷

20. Hierover bevestigde de conculant dat hij gebruik maakte van de kredietkaarten van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen, maar dat hij “in juni 2010 en navolgende maanden niet meer over deze kredietkaarten beschikte en ze dus niet kon gebruiken” en dat hij ook gebruik maakte van “Zwitserse kredietkaarten op mijn eigen naam (USB) en een mastercard op naam van Olymp Consulting en Mountain View Capital (beiden bij Credit Suisse)”.¹⁸

Secretaresse Ann Van Orshaegen verklaarde in dat verband dat zij de “nummers en codes had van alle kredietkaarten van Waegener. (...) Als de ene kaart niet meer werkte, gebruikte ik een andere. Als het uitgaven betroffen voor de familie van Wouter Van Loon dan probeerde ik steeds de privé-kredietkaarten van Wouter Van Loon te gebruiken. Deze werkten echter vaak niet en daarom gebruikte ik een kredietkaart van Waegener”.¹⁹

➤ *(vermeend) strafbaar handelen buiten Waegener R&D*

○ *Oplichting t.a.v. juwelier Slaets*

21. Op 17 december 2012 legde Gilbert Bernabé namens juwelier **Slaets** in handen van de politie lastens conculant klacht neer wegens oplichting (huidige tenlastelegging B.II.1).

Daarbij legde deze twee facturen voor m.b.t. de verkoop van twee horloges, respectievelijk gedateerd op 20 februari en 6 juni 2012 en verklaarde hierover het volgende:

“Ik ken Wouter Van Loon sinds naar ik meen 2005-2006.

¹⁷ cf. PV nr. 005990/2012, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1479 van het straf dossier.

¹⁸ cf. het verhoor van conculant dd. 5 december 2012, PV nr. 005913/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1312 van het straf dossier.

¹⁹ cf. haar verhoor dd. 31 januari 2013, PV nr. 000501/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1717 van het straf dossier.

In 2010 is Wouter van Loon bij mij geweest bij juwelier Slaets dit voor een herstelling van een dure horloge. Deze herstelling is uitgevoerd en betaald. Hij betaalde deze herstelling met een kredietkaart, naar ik meen betrof het een persoonlijke kredietkaart van hem van bij de Zwitserse UBS Bank.

Vervolgens toonde hij ook steeds interesse in diverse dure horloges.

In februari 2012 kwam Wouter Van Loon in onze winkel te Antwerpen en wou hij een horloge kopen voor de verjaardag van zijn zoon Jean Paul Van Loon. (...) In de loop van de maand februari 2012 is deze horloge afgehaald. Wouter Van Loon hield steeds vol dat de betaling voor deze horloge onderweg was of zou gebeuren. Hij zou deze horloge betalen via een Zwitserse of Oostenrijkse firma.

Ondertussen waren de besprekingen over de aankoop van een tweede horloge reeds gestart (...) Met betrekking tot de betaling was er via mail afgesproken dat hij het horloge binnen de 30 dagen zou betalen hetgeen nooit gebeurd is. Er is nog veel telefonisch contact geweest tot juni-juli 2012 toen we op het Zwitserse communicatienummer van Wouter Van Loon geen contact meer kregen en waarbij we evenmin nog contact kregen op het Zwitsers communicatienummer van zijn zoon Jean Paul Van Loon. Daarna hebben we in augustus 2012 nog éénmaal telefonisch contact gehad met Jean Paul Van Loon die ons meedeelde dat er problemen waren die vlug opgelost zouden zijn en hij beloofde om zo vlug mogelijk de openstaande bedragen te betalen”.

De oplichting zou er daarbij volgens de heer Bernabé meer bepaald in bestaan dat “Wouter Van Loon in eerste instantie mijn vertrouwen gewonnen had doordat ik hem reeds kende van bij mijn vorige werkgever waarbij hij steeds correct betaalde. Ook de herstelling bij Slaets heeft hij correct betaald en vervolgens heeft hij dan twee horloges aangekocht waarbij de afspraak was dat hij deze binnen de maand diende te betalen hetgeen niet gebeurd is”.²⁰

o ***Valse statutenwijziging***

22. Op 18 december 2012 legde Leon Van Loon in handen van de politie klacht neer lastens o.m. conluant wegens valsheid in geschriften (huidige tenlastelegging A.III).

Daarbij verklaarde deze dat hij gedelegeerd bestuurder is van de NV Tele-Info Box, vennootschap actief in draadloze telecommunicatie, en dat hij vermoedt dat conluant of zijn broer Jean Paul zijn

²⁰ cf. PV nr. TU.20.F1.006102/2012 dd. 17 december 2012, kaft 3/8 van het strafdossier.

handtekening heeft vervalst op een statutenwijziging dd. 29 januari 2009 waarbij hij samen met zijn vriendin **Sarah Dockx** werd aangesteld als bestuurder. Leon Van Loon zou dit document immers nooit gezien hebben en dus ook niet hebben ondertekend.²¹

Op diezelfde datum legde ook Sarah Dockx in handen van de politie klacht neer, waarbij zij verklaarde dat zij niet op de hoogte was van enig bestuurdersmandaat binnen de NV Tele-Info Box en dat zij daartoe nooit toestemming gegeven heeft.²²

23. Op 13 februari 2013 werd mevrouw Sylvia Teuben, echtgenote van concludant, over o.m. deze feiten verhoord. Daarbij verklaarde zij zeker te zijn dat de vermeend vervalste handtekening *“de handtekening van Leon Van Loon zelf betreft”*.²³

Ook de heer Marc Geerts, boekhouder van het kantoor waar de bewuste documenten werden ondertekend, *“vermoedt dat Leon Van Loon ze is komen ondertekenen”*.²⁴ Op de vraag ‘hoe het te verklaren is dat Sarah Dockx aangaf dat zij geen enkele toestemming had gegeven om haar tot bestuurder te maken en dat zij hiervoor nergens heeft getekend’, antwoordde hij:

*“Dit zou kunnen. Eén handtekening, deze van de gedelegeerd bestuurder, is voldoende om een wijziging van de inschrijving door te voeren.”*²⁵

24. Verhoord over deze feiten, verklaarde concludant op 8 januari 2013 dat Leon Van Loon de toestemming van zijn vriendin Sarah Dockx om bestuurder van Tele-Info Box te worden regelde en dat zowel de benoeming van Sarah Dockx als haar ontslag in de statuten door Leon Van Loon werden ondertekend.

Ter staving hiervan verzocht hij de verbalisanten *“verder onderzoek te voeren naar wie de handtekening heeft gezet op de documenten mbt Tele-Info Box die bij het handelsregister werden neergelegd”*.²⁶

²¹ cf. PV nr. TU.20.F1.006126/2012 dd. 18 december 2012, kaft 3/8 van het strafdossier.

²² cf. PV nr. TU.20.F1.006132/2012 dd. 18 december 2012, kaft 3/8 van het strafdossier.

²³ PV nr. 000770/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1822 van het strafdossier.

²⁴ cf. verhoor van de heer Geerts dd. 11 februari 2013, PV nr. 000669/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1765 van het strafdossier.

²⁵ cf. verhoor van de heer Geerts dd. 11 februari 2013, PV nr. 000669/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1764 van het strafdossier.

25. In de eindvordering dd. 18 oktober 2015 kwalificeerde de heer Procureur des Konings deze feiten vervolgens als volgt:

“A.III valselijk via een statutenwijziging Mevr. Sarah Dockx te hebben aangewezen als bestuurder binnen de NV Tele Info Box terwijl zij terzake volledig onbekend was.

A.VI valselijk via een statutenwijziging Dhr. Leon Van Loon te hebben aangewezen als bestuurder binnen de NV Tele Info Box terwijl zij terzake volledig onbekend was.”

en vorderde hij de buitenvervolginstelling van conluant wat tenlastelegging A.VI betreft.²⁷

Bij beschikking van de Raadkamer dd. 23 februari 2016 werd conluant conform de vordering van het Openbaar Ministerie buiten vervolging gesteld, doch enkel m.b.t. genoemde tenlastelegging A.VI.²⁸

o *Diefstal en beschadiging*

26. Op 19 maart 2013 werden de verbalisanten gecontacteerd door de raadsman van **Christiaan Van Assendelft** met de melding dat o.m. conluant op dat moment de keuken van het pand, eigendom van de heer van Assendelft, aan het uitbreken was (huidige tenlasteleggingen E en G).

Ter plaatse gekomen, vernemen de verbalisanten *“van de huidige bewoner Robert Van Loon dat men de keuken aan het uitbreken is en dat deze vervolgens op de vrachtwagen zal geladen worden. Ten overstaan van de collega’s beweert Robert Van Loon dat het hun keuken is die men aan het uitbreken is”* en stellen zij vast dat *“de hele keuken behalve het aanrecht reeds afgebroken was en in de vrachtwagen gezet. Wij doen samen met Robert Van Loon rondgang in de woning, alle schouwen waren er nog evenals de binnendeuren en ingebouwde kasten. Enkel 2 luchters waren ingepakt, doch hingen nog aan het plafond. Wanneer wij de plaats verlaten begon men aan het aanrecht”*.²⁹

In de klacht met burgerlijke partijstelling die de heer Van Assendelft daags nadien, op 20 maart 2013, neerlegde, kwalificeerde de heer Van Assendelft het feit dat *“de heer Wout van Loon, mevrouw Teuben en Robert Van Loon intussen de opdracht hebben gegeven aan een aannemer om de keuken*

²⁶ PV nr. 000100/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1563 van het straf dossier.

²⁷ kaft 7/8, stuk 3082 van het straf dossier.

²⁸ kaft 7/8, stuk 3179 van het straf dossier.

²⁹ cf. PV nr. AN.18.LA.002086/2013 dd. 19 maart 2013, kaft 3/8 van het straf dossier.

van de villa, ter waarde van 220.000 EURO uit te breken en weg te voeren” als diefstal en opzettelijke beschadiging van onroerend goed.³⁰

o ***Oplichting t.a.v. bvba Teletechnics***

27. Op 21 september 2012 legde de bvba Teletechnics n.a.v. de verkoop van audiovisueel materiaal van het merk Bang&Olufsen klacht met burgerlijke partijstelling neer lastens concluant (huidige tenlasteleggingen A.II.3, B.II.3 en F).

“Na ingebrekestelling” zou concluant, naast de betaling van het voorschot, nog “twee bijkomende betalingen” hebben uitgevoerd, maar zou er nog steeds een onbetaald saldo van de factuur openstaan.³¹

De bvba Teletechnics zou vervolgens via rechterlijke weg de toelating hebben bekomen om bewarend beslag te leggen, waarna :

“op het ogenblik dat gerechtsdeurwaarder Christel Gaumier zich in de villa te Schilde aanbod met het oog op de inbeslagname van de goederen, meldde de heer Van Loon het alsdan nog openstaande factuursaldo meer kosten te zullen betalen. In het bijzijn van de gerechtsdeurwaarder verrichtte hij hiertoe via de computer een elektronische overschrijving voor een bedrag van 13.954,00 EUR van een Zwitserse rekening CH60 0020 6206 4356 7660 naar de rekening van de gerechtsdeurwaarder (stuk 9). Ingevolge deze betalingsopdracht staakte de gerechtsdeurwaarder haar voornemen tot het leggen van bewarend beslag.

Dat evenwel reeds snel bleek dat de heer Van Loon de gerechtsdeurwaarder had misleid, nu het bedrag van 13.954,00 EUR de rekening van de gerechtsdeurwaarder nooit heeft bereikt (stuk 10).”³²

³⁰ cf. de klacht met burgerlijke partijstelling dd. 20 maart 2013, kaft 3/8 van het strafdossier.

³¹ cf. p. 2 van de klacht met burgerlijke partijstelling, kaft 3/8 van het strafdossier.

³² cf. p. 2 van de klacht met burgerlijke partijstelling, kaft 3/8 van het strafdossier.

II.2 De in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 lastens conluant weerhouden tenlasteleggingen zijn niet bewezen (vrijspraak – verweermiddel 2)

28. Hieronder zal conluant aantonen dat geen van de door Uw Rechtbank in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 weerhouden tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G bewezen is.

Hij zal Uw Rechtbank dan ook verzoeken om hem voor elk van deze tenlasteleggingen vrij te spreken.

II.2.a. Tenlastelegging A.I.1.2

29. Onder tenlastelegging A.I.1.2 wordt conluant vervolgd wegens valsheid in geschriften en gebruik ervan door m.b.t. de NV Waegener R&D tussen 1 november en 31 december 2009 vier valse verkoopfacturen met de nummers 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009 uitgaande van Olymp Consulting AG te hebben opgesteld en gebruikt.

Zoals hierboven, onder randnummer 14, werd uiteengezet, verklaarde de heer Kris Goormans – boekhouder binnen de (management)vennootschap van Levi Dewaegenaere Urban Capital en later binnen de Waegener-vennootschappen – dat *“een aantal zelfstandigen factureerden aan Olymp Consulting en dat Olymp Consulting dit dan moest doorrekenen aan Waegener.”*³³

Levi Dewaegenaere bevestigde dit als volgt tijdens het strafonderzoek:

*“Leveranciers en zelfstandige contractors werden betaald door mij en Wouter Van Loon ten voordele van Waegener R&D.”*³⁴

30. Net zoals Levi Dewaegenaere (cf. o.m. tenlastelegging A.I.1.1: *“third party services and consultancy”*), verrekende conluant deze namens Waegener R&D gedane betalingen via o.m. de facturen 4/2009, 5/2009, 6/2009, 7/2009 *“Third party services and consultancy”*, voorwerp van tenlastelegging A.I.1.2.

³³ cf. PV nr. 006041/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1370 van het strafdossier.

³⁴ Verhoor Levi Dewaegenaere dd. 13 december 2012, PV nr. 006068/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1393 van het strafdossier.

Dit gebeurde trouwens op dezelfde manier wat de betalingen betreft die conluant namens Waegener Group verrichte (cf. o.m. de overeenkomst tussen Ron Van Der Meer, bestuurder van Inrechum Grup SL, en Olymp Consulting waarin “wordt besloten dat Interrecruitment, werknaam van Inrechum Grup SL, verantwoordelijk is voor de werving en selectie van werknemers op managementniveau voor Waegener Group” en dat de vergoeding voor deze werkzaamheden “betaald wordt door Olymp Consulting”).³⁵

31. Nergens uit het strafdossier blijkt dat de facturen 4/2009, 5/2009, 6/2009 en/of 7/2009 uitgaande van Olymp Consulting en gericht aan Waegener R&D vals zouden zijn.

Enkel worden deze door de verbalisanten als ‘verdacht’ bestempeld³⁶ omdat er geen verantwoordingsstukken werden gevonden terwijl de facturen een ‘ruime’ omschrijving bevatten en omdat mevrouw Abigail Van Nunen in de loop van het strafonderzoek verklaarde dat ‘het geld dat van Hombergh binnenkwam’ werd betaald aan o.m. ‘Mountain View Capital’ waarbij het betaalde bedrag naar haar mening ‘teveel zou zijn geweest om consultants te betalen’.

Dit werd ook door Uw Rechtbank vastgesteld op pagina 85 van het verstekvonnis.

32. Conluant houdt er echter aan op te merken dat de omschrijving ‘Third party services and consultancy’ in de geïndiceerde facturen geenszins ‘verdacht’ was. Ook de andere – door Levi Dewaegenaere of conluant – opgestelde facturen ter doorrekening van de facturen van de externe zelfstandigen – die thans niet van valsheid worden beticht voor Uw Rechtbank – bevatten immers allen de omschrijving ‘third party services and consultancy’ (cf. o.m. de omschrijving “*third party services and consultancy*” onder tenlastelegging A.I.1.1, tenlastelegging waarvoor Levi Dewaegenaere door Uw Rechtbank werd vrijgesproken).

Bovendien vond de investering van Hombergh in Waegener (‘het geld dat van Hombergh binnenkwam’), plaats nadat de onder tenlastelegging A.I.1.2 geïndiceerde facturen werden opgesteld. Zoals Levi Dewaegenaere op pagina 8 van zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie uiteenzette, vond de investering van Hombergh inderdaad pas ‘medio 2010’ plaats, dit is een half jaar nadat de thans geïndiceerde facturen 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009 werden opgesteld. Deze facturen kunnen dan ook niet in verband worden gebracht met de Hombergh-investering, laat staan dat zij een zgn. ‘cover up’ zouden uitmaken voor betalingen die na de investering zouden zijn overgemaakt aan Mountain View Capital.

³⁵ PV nr. 004763/2012 dd. 1 oktober 2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 3’, stuk 1119 van het strafdossier.

³⁶ cf. PV nr. 004909/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 3’, stuk 1130 van het strafdossier.

Zelfs indien dit laatste het geval zou zijn – *quod certissime non* (cf. infra) – dan nog kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de facturen, voorwerp van tenlastelegging A.I.1.2, geenszins uitgingen van Mountain View Capital, maar wel van Olymp Consulting zodat de verklaring van mevrouw Van Nunen hoe dan ook niet in aanmerking kan worden genomen bij de beoordeling van tenlastelegging A.I.1.2.

33. Zoals conculant hierboven, onder titel II.1.a, uiteenzette, besliste Levi Dewaegenaere over het betalingsverkeer binnen de Belgische Waegener-vennootschappen en had enkel hij handtekeningsbevoegdheid en volmacht op de rekeningen.

Op pagina 30 van zijn voor Uw rechtbank neergelegde syntheseconclusie bevestigde Levi Dewaegenaere daarbij uitdrukkelijk dat de facturen 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009 allen betrekking hadden op “*de vergoeding van verschillende consultants die op het Waegener-project een contract hadden met Olymp Consulting*”.

Dat deze werkwijze niet enkel in 2009, maar ook in de daaropvolgende jaren werd toegepast, blijkt o.m. uit het rekeninguittreksel dat conculant kon terugvinden tussen de stukken die niet in beslag werden genomen en dat conculant thans bij huidige conclusie voegt (cf. stuk 1 van de inventaris). Zoals blijkt uit verscheidene van de daarop in het geel gemarkeerde ‘third party’-betalingen, verrichtte Olymp Consulting in de periode 5/12/2011-6/2/2012 namens Waegener een groot aantal betalingen aan externe zelfstandigen.

Het is dan ook duidelijk dat de facturen 4/2009, 5/2009, 6/2009 en 7/2009, net zoals de overige facturen m.b.t. “*Third party services and consultancy*” waarvoor conculant niet wordt vervolgd, volledig waarheidsgetrouw zijn.

Conculant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem voor deze tenlastelegging vrij te spreken.

II.2.b. Tenlasteleggingen A.II.1 en A.II.2

34. Onder tenlasteleggingen A.II.1 en A.II.2 wordt conculant vervolgd omdat hij respectievelijk m.b.t. de Euro-rekening en de Zwitserse franken-rekening op naam van Mountain View Capital valse zgn. ‘betalingsbewijzen’ zou hebben opgesteld.

Beide tenlasteleggingen zijn geënt op het hierboven, onder randnummer 16, geciteerde proces-verbaal dd. 5 december 2012 waarin de verbalisanten de stukken onderzochten die in beslag werden genomen tijdens de huiszoeking in het pand De Kluis 16 te Schilde.

Naast een groot deel “correcte betalingsbewijzen”, troffen de verbalisanten daarbij bepaalde “incorrecte betalingsbewijzen” aan, voorwerp van tenlasteleggingen A.II.1 en A.II.2. Er zou meer bepaald een verschil bestaan tussen de werkelijk betaalde bedragen en het bedrag vermeld op de respectievelijke ‘betalingsbewijzen’.

35. Hierover bevestigd, verklaarde conculant het verschil tussen de werkelijk betaalde bedragen en het bedrag vermeld op de bewuste betalingsorders als volgt:

“De betalingsopdrachten voor de verschillende leveranciers worden klaar gezet in het systeem van de bank. Ze worden echter pas vrijgegeven voor uitvoering als er geld beschikbaar is om betalingen te verrichten. Wanneer een betaling nog niet vrijgegeven is voor betaling kan het reeds aangemaakte betalingsvoorstel gewijzigd worden.

(...) De uiteindelijke betalingen zijn terug te vinden in de bankafschriften van Mountain View Capital.

De afboekingen die binnen Waegener R&D en Waegener Group vermeld worden onder de rubriek ‘geannuleerde betalingsopdrachten’ betreffen de verschillen tussen de werkelijk uitgevoerde betalingen en de betalingsopdrachten.”³⁷

36. Deze verklaring vindt bevestiging in de vaststelling van de verbalisanten in het proces-verbaal dd. 5 december 2012.

36.1. Wat de betalingsopdrachten voorwerp van tenlastelegging A.II.2 betreft, stellen de verbalisanten zelf vast dat “het werkelijk betaalde bedrag ook in de omschrijving op het betalingsbewijs staat”.³⁸

Conform de verklaring van conculant, werden de betalingsopdrachten voorwerp van deze tenlastelegging dus blijkbaar gewijzigd in overeenstemming met het beschikbaar saldo op de rekening.

³⁷ cf. het verhoor van conculant dd. 3 september 2013, kaft 7/8, deel ‘algemeen 8’, stuk 2682-2683 van het strafdossier.

³⁸ cf. PV nr. 005917/2012, kaft 6/8, deel ‘algemeen 6’, stuk 1848 van het strafdossier.

Hier schuilt echter geen waarheidsvermomming in: de betalingsopdracht vermeldt immers zowel het bedrag waarvoor een betalingsopdracht werd gegeven, als het uiteindelijke – gelet op het beschikbare saldo – betaalde bedrag.

Bij gebrek aan enige waarheidsvermomming dringt de vrijspraak voor deze tenlastelegging zich dan ook op.

36.2. Wat de betalingsopdrachten voorwerp van tenlastelegging A.II.1 betreft, stellen de verbalisanten vast dat van het ‘verschil van 890.943,18€’ tussen de bedragen vermeld op de betalingsopdrachten en de werkelijk betaalde bedragen, enkel het bedrag van ‘446.833,64€’ foutief in de boekhouding werd opgenomen.

Het valt dan ook niet uit te sluiten dat de werkelijk betaalde bedragen ook op deze betalingsopdrachten voorkomen, minstens dat ook deze betalingsopdrachten door conluant niet werden bestempeld als ‘betalingsbewijzen’, doch als loutere ‘betalingsopdrachten’ die – zoals conluant zelf verklaarde tijdens zijn verhoor dd. 3 september 2013 – niet als finaal dienden te worden beschouwd.

Ook in de tenlastelegging zelf wordt in dat verband trouwens gewag gemaakt van “*betalingsbewijzen/orders*” (cf. p. 10 van het door Uw Rechtbank gewezen verstekvonnis). In het synthese proces-verbaal is daarbij enkel (nog) sprake van vermeend “*fictieve betalingsopdrachten*”.³⁹

Minstens bij gebrek aan enig bedrieglijk opzet ter zake, verzoekt conluant Uw Rechtbank dan ook om hem ook voor deze tenlastelegging vrij te spreken.

II.2.c. Tenlasteleggingen A.II.3 t.e.m. en A.II.5 en F

37. Onder deze tenlasteleggingen wordt conluant verweten dat hij valse betalingsbewijzen/orders zou hebben opgesteld waarin hij zou hebben laten uitschijnen dat een bepaalde betaling respectievelijk aan de gerechtsdeurwaarder geïnstrueerd door burgerlijke partij bvba Teletechnics, de RSZ en de fiscus zou zijn uitgevoerd.

Conluant herhaalt in dit verband echter wat hij hierboven, onder randnummer 35, heeft verklaard.

Anders dan de tenlasteleggingen laten uitschijnen, bedoelde conluant met de bewuste betalingsopdrachten niets anders dan aan te tonen dat hij een bepaalde betalingsopdracht had gegeven.

³⁹ Cf. p. 21 van het synthese proces-verbaal dd. 7 februari 2014, PV nr. 000131/2014.

Dit wordt door de verbalisanten trouwens als volgt bevestigd waar zij m.b.t. het zgn. ‘gebruik van een vals betalingsbewijs’ enkel vaststellen :

“Op 13/02/2012 geeft Wouter Van Loon aan dat hij de betaling aan de RSZ via internetbanking heeft uitgevoerd.

(...) Voegen hierbij een kopie van de betalingsopdracht (bewijs).”⁴⁰

De gevoegde kopij bevat daarbij enkel de printscreen van een betalingsopdracht, doch geen betalingsbewijs waaruit de betaling vanuit een bepaalde rekening naar een andere rekening zou blijken.

38. Tijdens het strafonderzoek werd hier echter geen verdere aandacht aan besteed.

Zo werd bijvoorbeeld niet onderzocht wat de werkelijke reden was waarom de door conluant uitgeschreven betalingsopdrachten uiteindelijk niet werden uitgevoerd, meer bepaald :

- of conluant deze betalingsopdracht heeft herroepen,
- dan wel of de betalingsopdracht bijvoorbeeld door de bank bij gebrek aan voldoende saldo op de rekening niet kon worden uitgevoerd,
- en in deze laatste hypothese, of conluant ervan op de hoogte was dat het saldo onvoldoende was.

Enkel in het eerste geval lijkt de vermeende valsheid duidelijk: conluant zou in deze hypothese hebben laten uitschijnen de opdracht te hebben gegeven een bepaalde betaling uit te voeren, terwijl hij deze opdracht in werkelijkheid niet zou hebben gegeven.

Dit was *in casu* echter niet het geval. Zoals conluant in zijn verhoor dd. 3 september 2013 verklaarde, werden de betalingsopdrachten wel degelijk aan de bank bezorgd en ging conluant ervan uit dat de betaling werkelijk zou worden uitgevoerd.

39. Op pagina 87 van het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 verwees Uw Rechtbank in dit verband naar de verklaring van boekhoudster Abigail Van Nunen volgens dewelke conluant “*de*

⁴⁰ PV nr. 006108/2012 dd. 17 december 2012, kapt 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1417 van het strafdossier.

gewoonte had om valse betalingsbewijzen voor te leggen.” De thans vervolgde feiten zouden dan ook ‘kaderen in deze gewoonte’.

In haar verhoor dd. 3 oktober 2012, verklaarde Abigail Van Nunen echter ook :

“Het kan ook zijn dat dit slechts een betalingsvoorstel was dat werd afgedrukt.”⁴¹

Dit is in overeenstemming met hetgeen conluant hierover steeds heeft verklaard.

Bij gebrek aan enige waarheidsvermomming, minstens bij gebrek aan enig – bewezen – bedrieglijk opzet in hoofde van conluant, dringt de vrijspraak zich dan ook op. Zoals gezegd, bedoelde conluant met de bewuste betalingsopdrachten immers niets anders dan aan te tonen dat hij een bepaalde betalingsopdracht had gegeven.

II.2.d. Tenlastelegging A.III

40. Onder deze tenlastelegging wordt conluant vervolgd omdat hij ‘valselijk’ via een statutenwijziging Sarah Dockx zou hebben ‘aangewezen’ als bestuurder binnen de NV Tele-Info Box.

Deze tenlastelegging vindt zijn oorsprong in de door Leon Van Loon neergelegde klacht waarbij hij te kennen gaf dat hij weliswaar gedelegeerd bestuurder was binnen deze vennootschap, maar dat de handtekening onder de statutenwijziging dd. 29 januari 2009 niet de zijne zou zijn.

41. In de bewuste statutenwijziging dd. 29 januari 2009 werden zowel Leon Van Loon zelf als zijn vriendin Sarah Dockx aangesteld als bestuurder.

Beide – door één document gerealiseerde – benoemingen werden als volgt gekwalificeerd in de eindvordering dd. 18 oktober 2015:

“A.III valselijk via een statutenwijziging Mevr. Sarah Dockx te hebben aangewezen als bestuurder binnen de NV Tele Info Box terwijl zij terzake volledig onbekend was.

A.VI valselijk via een statutenwijziging Dhr. Leon Van Loon te hebben aangewezen als bestuurder binnen de NV Tele Info Box terwijl hij terzake volledig onbekend was.”

⁴¹ Verhoor dd. 3 oktober 2012, PV nr. 004787/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 787 van het strafdossier.

Zoals conluant en mevrouw Teuben verklaarden, en zoals ook boekhouder Geerts zich meende te herinneren (cf. supra, onder randnummer 24), ondertekende de heer Leon Van Loon deze statutenwijziging wel degelijk zelf, in zijn hoedanigheid van gedelegeerd bestuurder.

Conluant verklaarde hierover als volgt:

“Ik denk dat Sarah Dockx deze toestemming mondeling gegeven heeft aan Leon. Aan mij heeft ze nooit rechtsreeks noch mondeling noch schriftelijk toestemming gegeven om haar bestuurder te maken van Tele-Info Box. Nadien, in februari 2009, is Sarah Doch samen met haar vader, Jef Dockx, bij Gefibo geweest omdat Jef Dockx niet wou dat Sarah bestuurder was van Tele-Info Box en dat hiertoe ook de statuten moesten gewijzigd worden. Leon Van Loon, als gedelegeerd bestuurder, heeft de benoeming van Sarah Docx dan ongedaan gemaakt. Zowel de benoeming van Sarah Dockx als haar ontslag in de statuten werden door Leon Van Loon ondertekend.”⁴²

Bij gebreke aan enige waarheidsvermomming ter zake – de statutenwijziging werd, zoals het document vermeldt, ondertekend door Leon Van Loon –, werd conluant dan ook terecht door de Raadkamer buiten vervolging gesteld, weze het enkel uit hoofde van tenlastelegging A.VI.

42. Het is echter duidelijk,

- niet alleen dat de statutenwijziging geen waarheidsvermomming bevat (zoals het document vermeldt, werd de statutenwijziging door Leon Van Loon ondertekend, reden waarom de buitenvervolginstelling werd verleend voor tenlastelegging A.VI);
- maar ook dat de benoeming van Sarah Dockx via dezelfde – niet valse – statutenwijziging geschiedde.

Ook wat tenlastelegging A.III betreft, dringt de vrijspraak zich dan ook op.

Minstens verzoekt conluant Uw Rechtbank om, alvorens recht te doen, een schriftonderzoek te gelasten naar de waarachtigheid van de handtekening van Leon Van Loon onder de statutenwijziging dd. 29 januari 2009.

⁴² Verhoor dd. 8 januari 2013, PV nr. 000100/2013 ‘verhoor Wouter Van Loon ivm klacht Sarah Dockx inzake Tele-Info Box NV’, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1563 van het strafdossier.

II.2.e. Tenlastelegging B.II.1

43. Onder tenlastelegging B.II.1 wordt conluant vervolgd wegens oplichting van juwelier Slaets m.b.t. twee horloges.

Het gebruik van zgn. ‘listige kunstgrepen’ zou er daarbij meer bepaald in bestaan dat *“Wouter Van Loon in eerste instantie mijn vertrouwen gewonnen had doordat ik hem reeds kende van bij mijn vorige werkgever waarbij hij steeds correct betaalde. Ook de herstelling bij Slaets heeft hij correct betaald en vervolgens heeft hij dan twee horloges aangekocht waarbij de afspraak was dat hij deze binnen de maand diende te betalen hetgeen niet gebeurd is”*⁴³

Ook volgens Uw Rechtbank bestelde conluant *“eerst kleinere zaken bij de handelaar Slaets en betaalde deze correct (...) Beklaagde ensceneerde aldus een kredietwaardigheid om de afgifte van de goederen te bekomen”* (cf. p. 88-89 van het door Uw Rechtbank gewezen verstekvonnis).

44. Zoals juwelier Slaets liet uitschijnen en zoals dat ook door Uw Rechtbank werd bevestigd, kan het doen geloven in een denkbeeldig krediet worden aangemerkt als een zgn. ‘listige kunstgreep’ in de zin van artikel 496 Sw.

Conluant wenst Uw Rechtbank echter te wijzen op de chronologie van de aankopen.

Zoals verkoper Bernabé zelf verklaarde, dateren de zgn. ‘kleinere bestellingen’ waarmee conluant zijn kredietwaardigheid vermeend ‘ensceneerde’ van 2010, dit is twee jaar vóór de aankoop van de horloges, voorwerp van tenlastelegging B.II.1. Het valt dan ook bezwaarlijk in te zien hoe de kleinere bestellingen zouden kunnen worden bestempeld als een listige kunstgreep die zou zijn gebruikt voor een aankoop die slechts twee jaar later zou plaatsvinden.

Bovendien werden de bewuste horloges niet op hetzelfde moment gekocht, maar verstreken er enkele maanden tussen de aankoop van het eerste horloge en de aankoop van het tweede horloge. Zoals blijkt uit de hierboven (onder randnummer 21) geciteerde verklaring van verkoper Bernabé, was de factuur voor de aankoop van het eerste horloge daarbij onbetaald op het moment dat conluant het tweede horloge aankocht.

Dit is niet congruent met een tenlastelegging van oplichting geënt op een listige kunstgreep van een geënceneerde kredietwaardigheid.

⁴³ cf. PV nr. TU.20.F1.006102/2012 dd. 17 december 2012, kaft 3/8 van het strafdossier.

45. Zoals verkoper Bernabé zelf verklaarde en zoals dat ook blijkt uit de vaststelling van Uw Rechtbank op pagina 89 van het verstekvonnis dd. 21 februari 2018, was de enige reden van niet-betaling van de horloges – integendeel – gelegen in de financiële moeilijkheden die in de loop van 2012 onverwacht de kop opstaken binnen Waegener.

Zoals ook Levi Dewaegenaere uiteenzette op pagina 9 e.v. van zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie, werd weliswaar op 5 januari 2012 de overeenkomst met geldschietter Flextronics getekend, maar zette “*de vertraging bij het afronden van de samenwerking met Flextronics opnieuw grote druk op de liquiditeitspositie van Waegener R&D*”.

Dit is de enige reden voor het – uiteindelijk – uitblijven van de betaling.

Op het moment van beide aankopen – resp. op 20 februari 2012 en op 6 juni 2012 – ging concludant er alleszins vanuit dat hij de aankopen, net zoals de vorige aankopen die hij bij juwelier Slaets deed, kon betalen. Zoals Levi Dewaegenaere op 1 maart 2012 mailde, waren “*de vooruitzichten op dat moment zeer positief, echter behoeven partijen nog meer tijd*” (cf. stuk 2 van de inventaris).

Bij gebrek aan het gebruik van enige listige kunstgreep bij de aankoop van de horloges voorwerp van tenlastelegging B.II.1, minstens bij gebrek aan enig bedrieglijk oogmerk, verzoekt concludant Uw Rechtbank dan ook om hem voor deze tenlastelegging vrij te spreken.

II.2.f. Tenlastelegging B.II.3

46. Onder deze tenlastelegging wordt concludant vervolgd wegens oplichting van burgerlijke partij bvba Teletechnics tussen 20 september en 30 september 2011.

BVBA Teletechnics legde in de loop van september 2012 klacht neer lastens concludant. “*Na ingebrekestelling*” zou concludant, naast de betaling van het voorschot, nog “*twee bijkomende betalingen*” hebben uitgevoerd, maar zou er nog steeds een onbetaald saldo van de factuur openstaan.⁴⁴

Concludant verwijst in dit verband opnieuw naar wat hij hierboven, onder randnummer 44, heeft uiteengezet.

⁴⁴ cf. p. 2 van de klacht met burgerlijke partijstelling, kft 3/8 van het strafdossier.

De niet-betaling van het saldo van de factuur houdt geen verband met de aanwending van enige listige kunstgreep, maar is enkel en alleen terug te brengen op de financiële moeilijkheden die conluant ondervond naar aanleiding van de moeilijkheden binnen Waegener.

Dit blijkt niet enkel uit het feit dat conluant zowel het voorschot van de factuur als twee latere deelbetalingen uitvoerde, maar ook uit o.m. de verklaring dd. 3 oktober 2012 van mevrouw Abigail van Nunen volgens dewelke zij :

*“had vernomen dat Wouter Van Loon een aantal weken geleden naar Rudi Thijs heeft gebeld met de vraag of hij 5000,00 EUR kon lenen. Dus ik vermoed dat hij zelf geen geld heeft”.*⁴⁵

47. Ook het feit dat de factuur oorspronkelijk ‘gericht werd aan Waegener Medizintechnik’, zoals Uw Rechtbank op pagina 89 van het verstekvonnis vaststelde, kan daarbij niet als een listige kunstgreep worden aangemerkt.

Zoals conluant tijdens het strafonderzoek verklaarde, ging hij er immers te goeder trouw vanuit dat deze aankoop – gelet op de door hem eerder aan Waegener Medizintechnik betaalde gelden – via de rekening-courant zou worden verrekend.⁴⁶

Na discussie op dit punt met medebestuurder René Bernsteiner, heeft conluant trouwens, zoals de bvba Telechnics zelf duidelijk stelt op pagina 2 van haar klacht met burgerlijke partijstelling, aangegeven dat hij het nog openstaande saldo persoonlijk zou betalen.

Dat dit geen loze belofte was, blijkt uit het feit dat conluant – zoals dat ook wordt bevestigd door bvba Teletechnics op pagina 2 van haar klacht met burgerlijke partijstelling – nadien nog twee deelbetalingen heeft verricht (“*Hierop voerde de heer Van Loon twee bijkomende betalingen uit, met name 20.000 Eur op 10 januari 2012 en 11.953,00 Eur op 7 februari 2012*”).

Deze ‘deelbetalingen’ zijn, zoals gezegd, niet congruent met een tenlastelegging van oplichting waarbij bepaalde listige kunstgrepen zouden worden aangewend om zich bepaalde goederen onrechtmatig toe te eigen. Zij wijzen er – integendeel – op dat conluant steeds van plan geweest is de aankopen te betalen, doch hiertoe door financiële moeilijkheden niet (meer) in staat bleek te zijn.

⁴⁵ Cf. PV nr. 004787/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 773 van het strafdossier.

⁴⁶ Cf. verhoor dd. 8 januari 2013, PV nr. 000097/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1538 van het strafdossier.

Concluant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem ook voor deze tenlastelegging vrij te spreken.

II.2.g. Tenlastelegging C.I

48. Onder tenlastelegging C.I wordt concluant vervolgd wegens misbruik van vertrouwen m.b.t. acht betalingen die door Waegener R&D aan Mountain View Capital zouden zijn verricht.

Volgens Uw Rechtbank zou de bewezenverklaring van dit feit volgen uit *“het onderzoek dat werd gedaan naar de waarachtigheid van de rekening-courant van Mountain View Capital in de periode 1 juli 2010 t.e.m. 16 mei 2012. Hieruit bleek dat Mountain View Capital doelbewust haar rekening-courant vergrootte door het doorgeven van foutieve betalingen die zij zou hebben verricht in naam van Waegener R&D. Op papier werd een schuld gecreëerd die 909.344,22 EUR hoger is dan de werkelijke betalingen die door Mountain View Capital werden verricht in naam van Waegener R&D (stukken 2153-2156 kapt algemeen 7 deel 7)”*.

Uw Rechtbank besloot:

“Er was bijgevolg geen sprake van een correcte boeking in rekening-courant en de aan Mountain View Capital uitgekeerde bedragen kunnen wel degelijk grotendeels als verduisterd worden beschouwd.”

(cf. p. 90 van het verstekvonnis dd. 21 februari jl.)

➤ *geen precair bezit*

49. De bewuste betalingen aan Mountain View Capital met gelden die ter beschikking waren gesteld aan Waegener R&D, voorwerp van tenlastelegging C.I, dateren van 2 mei 2011 t.e.m. 25 november 2011 (cf. p. 17 van het verstekvonnis dd. 21 februari jl.).

Zoals Uw Rechtbank op pagina 55 van het verstekvonnis vaststelde, was concluant op dat moment nog geen bestuurder binnen Waegener R&D – dit werd hij pas op 15 december 2011.

Hij beschikte dus niet over het precair bezit van de gelden van deze vennootschap.

50. Net zomin als het boekhoudkundig departement, beschikte concluant daarnaast ook op geen enkele andere wijze over de gelden van Waegener R&D.

Zoals boekhoudster Abigail Van Nunen verklaarde⁴⁷, wou Levi Dewaegaere immers zelf beslissen over het betalingsverkeer binnen de Belgische Waegener-vennootschappen en had enkel hij handtekeningsbevoegdheid en volmacht op de rekeningen (cf. supra, onder randnummer 10).

Ook de financieel directeur zelf beschikte daarbij over geen enkele volmacht. Zo verklaarde de heer Jef Versmissen, crisismanager binnen Waegener R&D ten tijde van de WCO, op 23 juli 2012 onder meer:

*“De financieel directeur was Dirk Maes in de periode dat ik voor Waegener R&D werkte. Hij deed geen betalingen, hij had geen enkele volmacht (...) Niemand kon betalingen doen in naam van Waegener R&D (...) als er een betaling moest gebeuren, moest Levi geld gaan zoeken en voerde dan de betalingen uit.”*⁴⁸

51. Op de vraag ‘wie had er handtekeningsbevoegdheid op de bankrekeningen van Waegener R&D en Waegener Group’, antwoordde Levi Dewaegaere tijdens zijn verhoor dd. 14 februari 2013:

*“Ikzelf en helemaal op het einde ook Kris Goormans. Mijn vader heeft ook een tijdje volmacht gehad op de rekeningen van Waegener.”*⁴⁹

Uit het proces-verbaal ‘inlichting ivm ING bankrekening Waegener R&D’⁵⁰ blijkt inderdaad dat Levi Dewaegaere volmachthouder was van deze bankrekening sinds 12 oktober 2004 en dat Kris Goormans – de boekhouder van de (management)vennootschap van Levi Dewaegaere – op 7 februari 2012 als bijkomend volmachthouder werd aangeduid.

Specifiek wat de beslissingsbevoegdheid van concludant m.b.t. de uit te voeren betalingen betreft, verduidelijkte Levi Dewaegaere dat concludant “geen volmacht had op de bankrekening, geen

⁴⁷ cf. het verhoor van mevrouw Van Nunen dd. 11 oktober 2012, PV nr. 004930/2012; kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 856 van het straf dossier.

⁴⁸ PV nr. 003799/2012, kaft 4/5, deel ‘algemeen 1’, stuk 410 van het straf dossier; zie tevens het verhoor van de heer Maes waarin deze bevestigde dat hij “financieel manager was”, maar “geen handtekeningsbevoegdheid had noch volmachten op bankrekeningen” (Verhoor dd. 27 juli 2012 PV nr. 004365/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 498 van het straf dossier).

⁴⁹ Cf. PV nr. 000715/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1803 van het straf dossier.

⁵⁰ PV nr. 003987/2012 dd. 6 augustus 2012, ‘inlichting ivm ING bankrekening Waegener R&D’, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 578 van het straf dossier.

handtekeningsbevoegdheid en ook geen meerderheidspositie in Waegener".⁵¹ De boekhouding van Waegener R&D werd intern gevoerd door "hemzelf of een medewerker."⁵²

52. Zoals de heer Dewaegenaere bevestigde, beschikte conculant aldus op geen enkele wijze over het precair bezit van de gelden van Waegener R&D.

Hij kon zich aldus niet schuldig maken aan enig misbruik van vertrouwen in de zin van artikel 491 Sw.

De vrijspraak voor deze tenlastelegging dringt zich bijgevolg op.

➤ *geen oplichting*

53. Niettegenstaande het onder tenlastelegging C.I geïndiceerde feit niet werden gekwalificeerd als oplichting en dat het Openbaar Ministerie dit voor Uw Rechtbank ook niet vorderde, wenst conculant op te merken dat genoemde tenlastelegging C.I niet kan worden geherkwalificeerd naar het misdrijf van oplichting waarbij de – vermeend – valse betalingsbewijzen daarbij eventueel zouden worden bestempeld als een listige kunstgreep die ten aanzien van de heer Dewaegenaere zou zijn aangewend en waarbij er dan zou van worden uitgegaan dat dit gebeurde voordat de gelden, voorwerp van tenlastelegging C.I, aan Mountain View Capital werden overgemaakt.

Zoals hoger in deze conclusie werd uiteengezet, is het immers zo dat conculant geen bedrieglijk gebruik gemaakt heeft van zgn. 'valse betalingsbewijzen'.

54. Bovendien kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de omschrijving van het onder C.I ten laste gelegde feit *in casu* geen heromschrijving naar een eventuele tenlastelegging van oplichting toelaat.

⁵¹ Verhoor Levi Dewaegenaere dd. 13 december 2012, PV nr. 006068/2012, kaft 5/8, deel 'algemeen 4', stuk 1396 van het strafdossier.

⁵² PV van inventaris dd. 30 april 2013 (kaft 3/8 van het strafdossier); zie tevens de verklaring van boekhouder Wouter Mertens volgens dewelke "Levi Dewaegenaere verantwoordelijk was voor de boekhouding en de betalingen (...) Levi is altijd de enige die de betalingen voor Waegener R&D en Waegener Group uitvoerde" (verhoor dd. 6 september 2012, PV nr. 004365/2012, kaft 4/8, deel 'algemeen 2', stuk 664 van het strafdossier).

Het bewezen verklaren van het misdrijf oplichting vereist immers, naast het oogmerk om zich bedrieglijk andermans zaak toe te eigenen, het bestaan van twee – afzonderlijk in tijd en ruimte gesitueerde – feitelijke gedragingen, met name de aanwending van bedrieglijke middelen én de afgifte of levering van de beoogde zaak.⁵³

Daarbij is het vereist dat het afgeven of het afleveren van de zaak vrijwillig tot stand is gekomen door de bedrieglijke handelingen⁵⁴ en dat de afgifte of aflevering volgt op de listige kunstgreep.⁵⁵

Een beklaagde kan maar worden veroordeeld uit hoofde van oplichting indien de beide feitelijke gedragingen – van aanwending van bedrieglijke middelen en van afgifte – vervat zitten in de inleidende akte.

Opdat een herkwalificatie mogelijk zou zijn, is volgens vaste cassatierechtspraak immers vereist dat de nieuwe kwalificatie hetzelfde feit betreft of begrepen is in het aanhangig gemaakte feit.⁵⁶

55. Dit is te dezen echter niet het geval.

Tenlastelegging C.I vermeldt immers enkel het feit dat ‘het bedrag van 500.000 Eur + 8.540.000 Eur’ ‘in belangrijke mate’ niet zou zijn aangewend ‘voor de doeleinden waarvoor dit ter beschikking werd gesteld’ en dat deze bedragen ‘rechtstreeks en/of onrechtstreeks (naar zichzelf) bedrieglijk werden afgewend’. Enige listige kunstgreep die vermeend zou zijn gebruikt om de afgifte van de bewuste

⁵³ Cass. 5 april 1996, *Arr. Cass.* 1996, 247; Cass. 14 november 2000, *Arr.Cass.* 2000, 1785; voor een definitie van het ‘feit’, voorwerp van de tenlastelegging, zie R. DECLERCQ, “Feit en kwalificatie in de strafrechtspleging”, *Strafrecht voor rechtspractici*, IV, 181: “*de menselijke gedraging op grond waarvan een vervolging wordt ingesteld en die eventueel tot een veroordeling leidt*” en, meer in het bijzonder, B. DE SMET, “Rechtstreekse dagvaarding voor de strafrechter” *CABG* 2004, afl.3, 53: “*alle materiële gegevens of gebeurtenissen waarop de vervolging steunt. Het gaat daarbij om een gebeurtenis die in tijd en ruimte wordt afgebakend.*”

⁵⁴ Cass. 25 oktober 1983, *Arr. Cass.* 1983-84, 212.

⁵⁵ Cass. 7 december 1982, *Arr. Cass.* 1982-83, 487; Cass. 25 september 2001, *Arr.Cass.* 2001, 1538; Cass. 17 januari 2006, *RABG* 2006, afl. 12, 883; cf. tevens L. HUYBRECHTS, “Oplichting”, in *Commentaar strafrecht en strafvordering*, 1996, 83; voor een toepassingsgeval, zie Antwerpen 30 november 2005, *NJW* 2006, 706: “*Het misdrijf ‘oplichting’ vereist niet enkel de afgifte van geld, maar ook dat deze afgifte veroorzaakt werd door bedrieglijke middelen, namelijk door het gebruik van een valse naam of hoedanigheid of door het aanwenden van listige kunstgrepen*”.

⁵⁶ O.m. Cass. 6 december 1976, *Arr.Cass.* 1976, 390; Cass. 7 juni 1977, *Arr.Cass.* 1977, 1035; Cass. 4 september 1985, *Arr.Cass.* 1985-86, nr. 3; Cass. 15 januari 1987, *Arr.Cass.* 1986-87, nr. 285; Cass. 9 februari 1988, *Arr.Cass.* 1988-89, nr. 349; Cass. 27 maart 1990, *Arr.Cass.* 1989-90, 987.

gelden te bekomen, noodzakelijk constitutief bestanddeel om van oplichting te kunnen spreken, wordt daarbij echter niet vermeld.

Concluant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem vrij te spreken uit hoofde van tenlastelegging C.I.

➤ *geen bedrieglijke verduistering*

56. Hoe dan ook, zelfs indien Uw Rechtbank zou oordelen dat concluant wel beschikte over het precair bezit van de gelden van Waegener R&D of dat een herkwalificatie naar oplichting mogelijk is – *quod non* (cf. supra) –, dan nog is het geenszins bewezen dat concluant zich de bewuste gelden, voorwerp van tenlastelegging C.I, bedrieglijk heeft toegeëigend.

Concluant wenst in dat verband op het volgende te wijzen.

57. Zoals gezegd, viscert tenlastelegging C.I in hoofde van concluant acht betalingen die door Waegener R&D aan Mountain View Capital zouden zijn verricht, dit voor een totaal bedrag van 1.667.495€.

Zoals het Openbaar Ministerie in zijn nota dd. 28 december 2017 opmerkte, en zoals Uw Rechtbank op pagina 75 van het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 vaststelde, heeft “*tenlastelegging C.I (zoals duidelijk beschreven werd in de vordering) enkel betrekking op de gelden verkregen van de groep rond Homberg Holding. Bij de beoordeling van deze tenlastelegging mag dan ook geen rekening worden gehouden met de in de tabel opgenomen verrichtingen inzake de gelden afkomstig van de Trimaran Group*”, meer bepaald met de “*dd. 29/6/2011*” uitgevoerde betaling van “796.000€” (cf. p. 14 van de nota van het Openbaar Ministerie).

Tenlastelegging C.I dient aldus te worden beperkt tot zeven betalingen voor een totaal bedrag van 871.495€ (1.667.495€ - 796.000€).

58. In het verstekvonnis dd. 21 februari jl. merkte Uw Rechtbank ter zake op dat Mountain View Capital doelbewust haar rekening-courant zou hebben vergroot door het doorgeven van foutieve betalingen voor een totaal bedrag van 909.344,22€ zodat er ‘geen sprake was van een correcte boeking in rekening-courant en de aan Mountain View Capital uitgekeerde bedragen grotendeels als verduisterd kunnen worden beschouwd’ (cf. supra, onder randnummer 44).

Uw Rechtbank verwees daarbij naar het hierboven, onder randnummer 17, geciteerde proces-verbaal dd. 19 april 2013 waarin de verbalisanten de rekening-courant van Mountain View Capital in de boekhouding van Waegener R&D onderzochten.

M.b.t. de ‘periode 01/07/2010-30/06/2011’ stelden zij daarbij meer bepaald vast dat :

- volgens de boeking in rekening-courant Mountain View Capital in deze periode het bedrag van 1.064.709,28€ voor rekening van Waegener R&D zou hebben betaald (stuk 2155 van het straf dossier),
- terwijl het werkelijk door Mountain View Capital betaalde bedrag 609.727,87€ zou bedragen (i.e. 1.064.709,28€ - 461.981,41€ (stuk 2154 van het straf dossier)

M.b.t. de ‘periode 01/07/2011-16/05/2012’ stelden zij vast dat :

- volgens de boeking in rekening-courant Mountain View Capital in deze periode het bedrag van 726.452,26€ voor rekening van Waegener R&D zou hebben betaald (stuk 2154 van het straf dossier),
- terwijl het werkelijk door Mountain View Capital betaalde bedrag 279.089,45€ zou bedragen (stuk 2154 van het straf dossier)

“Samengevat” zou dit betekenen dat “er op papier een schuld gecreëerd werd die 909.344,22€ hoger is dan de werkelijke betalingen die door Mountain View Capital werden verricht in naam van Waegener R&D” (stuk 2453).

59. Concluant verwijst in dit verband opnieuw naar zijn verklaring dd. 3 september 2013 waarbij hij het verschil tussen de werkelijk betaalde bedragen en het bedrag vermeld op de bewuste betalingsorders als volgt verklaarde:

“De betalingsopdrachten voor de verschillende leveranciers worden klaar gezet in het systeem van de bank. Ze worden echter pas vrijgegeven voor uitvoering als er geld beschikbaar is om betalingen te verrichten. Wanneer een betaling nog niet vrijgegeven is voor betaling kan het reeds aangemaakte betalingsvoorstel gewijzigd worden.

(...) De uiteindelijke betalingen zijn terug te vinden in de bankafschriften van Mountain View Capital.

*De afboekingen die binnen Waegener R&D en Waegener Group vermeld worden onder de rubriek 'geannuleerde betalingsopdrachten' betreffen de verschillen tussen de werkelijk uitgevoerde betalingen en de betalingsopdrachten.*⁵⁷

Van het 'doelbewust doorgeven van foutieve betalingen' was daarbij geen sprake.

60. Het is daarbij bovendien belangrijk op te merken dat het misdrijf van misbruik van vertrouwen een aflopend misdrijf is, dat wordt voltooid op het moment dat de bedrieglijke verduistering – *in casu* de 7 afzonderlijke betalingen – plaatsvindt.

Mede in het licht van de verklaring van conluant dd. 3 september 2013 rijst echter de vraag of op de bewuste tijdstippen waarop de door tenlastelegging C.I geviseerde betalingen verricht werden, de door Uw Rechtbank genoemde 'foutieve betalingen' reeds – en nog steeds – geboekt waren.

Hier werd echter geen onderzoek naar gedaan.

Het is dan ook niet bewezen dat de bewuste betalingen, voorwerp van tenlastelegging C.I, gebeurden n.a.v. de vermeend 'doelbewust doorgegeven foutieve betalingen'.

61. Hoe dan ook kan er niet aan worden voorbijgegaan dat de verbalisanten, naast het bedrag van '909.344,22€' aan vermeend foutieve boekingen, ook hebben vastgesteld dat Mountain View Capital namens Waegener R&D betalingen heeft verricht voor een bedrag van minstens 888.817,32€ (609.727,87€ + 279.089,45€) en dat – minstens – deze betalingen aldus correct in de rekening-courant van Mountain View Capital werden opgenomen.

Nu dit bedrag van 888.817,32€ de ten laste gelegde verduistering van 871.495€ (cf. supra, onder randnummer 56) overschrijdt, is het dan ook niet uitgesloten dat de bewuste 7 betalingen gebeurden ter delging van deze – correct geboekte – schuldvordering van Mountain View Capital t.a.v. Waegener R&D.

Het tegendeel blijkt alleszins niet uit het strafdossier.

Het is dan ook geenszins bewezen dat de 7 betalingen, voorwerp van tenlastelegging C.I, onterecht werden uitgevoerd, laat staan dat dit gebeurde door bedrieglijk toedoen van conluant.

⁵⁷ cf. het verhoor van conluant dd. 3 september 2013, kaft 7/8, deel 'algemeen 8', stuk 2682-2683 van het strafdossier.

Ook – hoe dan ook – om deze reden dringt de vrijspraak voor tenlastelegging C.I zich op.

62. Ten overvloede wenst conluant hieraan toe te voegen dat de betalingen blijkens de tenlastelegging gebeurden aan Mountain View Capital en niet aan conluant persoonlijk.

Mountain View Capital wordt echter niet vervolgd voor deze tenlastelegging.

Zelfs indien conluant zich als zaakvoerder van Mountain View Capital (mede)schuldig zou gemaakt hebben aan de vermeend bedrieglijke verduistering – *quod non* (cf. supra) – rijst de vraag dan ook welk (vermogens)voordeel conluant persoonlijk uit deze tenlastelegging zou hebben gehaald.

Conluant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om minstens vast te stellen dat lastens conluant ter zake geen verbeurdverklaring kan worden opgelegd (zie verder infra, onder titel II.4).

II.2.h. Tenlastelegging C.IV

63. Onder tenlastelegging C.IV wordt conluant vervolgd wegens misbruik van vertrouwen ten nadele van Waegener R&D omdat hij kredietkaarten verbonden aan de rekeningen van Waegener R&D zou hebben gebruikt om privé-uitgaven te doen.

➤ *Kredietkaart op naam van Louis De Vries*

64. Zoals conluant hierboven (onder randnummer 20) uiteenzette, beschikte hij inderdaad over de kredietkaarten op naam van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen.

Naast de kredietkaarten op naam van Levi Dewaegenaere en Inge Caes, vermeldde hij bij de opsomming van de door hem gebruikte kredietkaarten echter evenmin de naam van Louis De Vries.

Dat conluant de kredietkaart op naam van Louis De Vries te zijner beschikking had, blijkt ook niet uit het strafdossier. Volgens de vaststellingen van de verbalisanten blijkt, integendeel, enkel dat “*uit verklaringen van diverse werknemers van Waegener R&D blijkt dat Wouter Van Loon gebruik maakte van kredietkaarten op naam van Leon Van Loon, Ann Van Orshaegen, Alain Stevens en Rudi Thijs”.*⁵⁸

⁵⁸ cf. PV nr. 005990/2012, kافت 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1479 van het strafdossier.

Ook Levi Dewaegenaere verklaarde in zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie trouwens enkel dat hij zelf geen gebruik gemaakt heeft van de kredietkaarten “*op naam van Leon Van Loon, Ann Van Orshaegen, Rudi Thijs en Alain Stevens.*”⁵⁹

Concluant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem vrij te spreken wat de onder tenlastelegging C.IV opgelijste privé-uitgaven betreft die werden verricht met de kredietkaart op naam van Louis De Vries.

➤ *Uitgaven vanaf juni 2010*

65. Zoals concluant hierboven (onder randnummer 20) uiteenzette, beschikte hij weliswaar over de kredietkaarten op naam van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen, maar dit enkel tot en met mei 2010.

Zoals Levi Dewaegenaere op pagina 7 van zijn voor Uw Rechtbank neergelegde syntheseconclusie bevestigde, ontstond toen immers een aandeelhoudersconflict tussen concluant en de heer Dewaegenaere, waarna hij niet meer over de kredietkaarten kon beschikken.

Concluant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem vrij te spreken van tenlastelegging C.IV wat de vanaf juni 2010 gedane uitgaven betreft.

➤ *Onbepaald bedrag aan privé-uitgaven*

66. Bevraagd over het gebruik van kredietkaarten voor privé-uitgaven van concluant, verklaarde secretaresse Ann Van Orshaegen op 31 januari 2013 het volgende:

*“Ik had de nummers en codes van alle kredietkaarten van Waegener. Hiermee betaalde ik dan deze uitgaven. Als de ene kaart niet meer werkte, gebruikte ik een andere. Als het uitgaven betroffen voor de familie van Wouter Van Loon dan probeerde ik steeds de privé-kredietkaarten van Wouter Van Loon te gebruiken. Deze werkten echter vaak niet en daarom gebruikte ik een kredietkaart van Waegener.”*⁶⁰

66.1. Haar werd echter niet gevraagd of zij dezelfde werkwijze toepaste wat Levi Dewaegenaere betreft.

⁵⁹ Cf. p. 67 van zijn syntheseconclusie.

⁶⁰ PV nr. 000501/2013, kافت 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1717 van het strafdoossier.

Zoals mevrouw Van Orshaegen verklaarde⁶¹, was zij nochtans de secretaresse van zowel conluant als Levi Dewaegenaere.

Het valt dan ook niet uit te sluiten dat bepaalde van de met de kredietkaarten op naam van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen gedane privé-uitgaven, niet voor conluant maar wel voor de heer Dewaegenaere werden verricht.

66.2. Uit de verklaring van mevrouw Van Orshaegen blijkt bovendien dat verscheidene privé-uitgaven voor conluant niet rechtstreeks door hem werden gedaan, maar wel door mevrouw Van Orshaegen zelf, die over alle codes beschikte.

Verscheidene van de onder tenlastelegging C.IV gedane privé-uitgaven gebeurden aldus niet door conluant, maar door mevrouw Van Orshaegen. Conluant gaat er daarbij weliswaar vanuit dat dit steeds op zijn instructie zal gebeurd zijn, maar hij stelde hiervoor ook – zoals mevrouw Van Orshaegen bevestigde – zijn eigen privé-kredietkaarten ter beschikking.

67. Het kan derhalve niet worden uitgesloten dat bepaalde van de met de kredietkaarten op naam van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen in de ten laste gelegde periode gedane privé-uitgaven:

- niet gebeurden voor conluant (maar wel bijvoorbeeld voor Levi Dewaegenaere);
- dan wel niet op zijn instructie.

68. Bovendien valt het niet uit te sluiten dat ook andere personen (de codes van) de kredietkaarten op naam van Rudi Thijs, Alain Stevens, Leon Van Loon en Ann Van Orshaegen gebruikten.

Zo verklaarde conluant op 5 december 2012 o.m. dat Levi Dewaegenaere naar zijn mening soms ook de kredietkaart van Rudi Thijs gebruikte.⁶² Daarnaast verklaarde Abigail Van Nunen m.b.t. het reisbureau dat vliegtuigtickets boekte in opdracht van Ann Van Orshaegen:

⁶¹ PV nr. 000501/2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 5’, stuk 1720 van het straf dossier: “*ik was bij Waegener zowel de personal assistant van Levi Dewaegenaere als Wouter Van Loon*”.

⁶² PV nr. 005913/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1312 van het straf dossier.

*“Het reisbureau waar deze tickets geboekt werden had een lijst van alle kredietkaarten van Waegener en ging bij een boeking, die gebeurde door Ann Van Orshaegen, kijken welke kredietkaart nog voldoende krediet had om de tickets te betalen”.*⁶³

Uw Rechtbank kan tenlastelegging C.IV aldus hoogstens bewezen verklaren voor een onbepaald bedrag, doch geenszins voor het totaal bedrag van de diverse onder deze tenlastelegging opgesomde privé-uitgaven.

➤ *Rekening-courant*

69. Zoals concludant steeds verklaard heeft, gebeurde het gebruik van de kredietkaarten in alle transparantie⁶⁴ en werden de aldus gedane privé-uitgaven ook consequent in de rekening-courant verwerkt.

Dit werd als volgt bevestigd door Levi Dewaegenaere:

*“Wouter Van Loon deed effectief privé-uitgaven met zijn kredietkaart. Deze werden dan in de boekhouding verwerkt via de rekening-courant van Wouter Van Loon.”*⁶⁵

70. In het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 stelde Uw rechtbank vast dat genoemde privé-uitgaven inderdaad, zoals dat ook het geval was voor Levi Dewaegenaere, steeds in rekening-courant werden verwerkt.

Anders dan Levi Dewaegenaere, zou concludant echter *“geen enkele intentie gehad hebben om de vorderingen in rekening-courant terug te betalen aan de vennootschap”* (cf. p. 92 van het verstekvonnis).

⁶³ PV nr. 00478/2012 dd. 3 oktober 2012, kaft 4/8, stuk 778 van het strafdossier.

⁶⁴ Cf. o.m. het verhoor van boekhoudster Abigail Van Nunen dd. 3 oktober 2012 : *“Ik weet nog dat Wouter Van Loon mij ooit een doos bezorgde met rekeningen. Ik moest dan uitzoeken welke uitgaven privé en welke uitgaven voor het bedrijf waren”* (PV nr. 004787/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 787 van het strafdossier) en van boekhouder Wouter Mertens dd. 6 september 2012: *“Ik kan u ook nog vertellen dat Wouter Van Loon ons ooit een doos overhandigd heeft met kasbonnetjes. Wij moesten dan uitzoeken welke onkosten voor Waegener R&D gemaakt werden en welke privé-uitgaven waren”* (PV nr. 004365/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 664 van het strafdossier).

⁶⁵ Verhoor dd. 13 december 2012, PV nr. 006068/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1394 van het strafdossier.

Ter staving hiervan werd verwezen naar de verklaring van Marcel Das volgens dewelke *“de rekening-courant van beklaagde Levi Dewaegenaere werd aangezuiverd door middel van betalingen die hij privé deed in naam van Waegener R&D, dit in tegenstelling tot Wouter Van Loon waar de rekening-courant bleef openstaan”* (cf. p. 91 van het verstekvonnis).

71. Concluant wenst Uw Rechtbank echter te wijzen op het feit dat de heer Das slechts enkele maanden actief geweest is binnen Waegener, meer bepaald van november 2009 tot midden 2010.

Zijn verklaring wordt bovendien tegengesproken door verscheidene stukken uit het strafdossier waaruit blijkt dat concluant o.m. via de vennootschappen waarlangs hij binnen Waegener actief was, wel degelijk verscheidene betalingen namens Waegener verricht heeft.

Concluant verwijst in dit verband niet enkel naar hetgeen hierboven, bij het verweer m.b.t. tenlastelegging C.I, werd uiteengezet. Deze namens Waegener gedane betalingen blijken bovendien o.m. uit:

- het PV nr. 003984/2012 dd. 7 augustus 2012, ‘bespreking bijkomende stukken aangeleverd door curator Paul Van Rompaey, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 589 van het strafdossier: *“er werden betalingen uitgevoerd voor Waegener R&D door zowel Waegener Group, Urban Capital, Mountain View Capital en Olympic Consulting”*;
- het verhoor van Levi Dewaegenaere dd. 13 december 2012, PV nr. 006068/2012, kaft 5/8, deel ‘algemeen 4’, stuk 1384 van het strafdossier: *“Het klopt dat Mountain View Capital betalingen ivm de WCO heeft verricht. Mountain View Capital deed deze betalingen en de betalingsbewijzen werden dan door de boekhouding ingeboekt. De leverancier werd afgeboekt en dit bedrag werd tegengeboekt op de rekening-courant van Mountain View Capital”*;
- het verhoor van Abigail Van Nunen dd. 3 oktober 2012, PV nr. 004787/2012, kaft 4/8, deel ‘algemeen 2’, stuk 787 van het strafdossier: *“Er werden ook betalingen gedaan door Wouter Van Loon voor naam van Waegener. En dan werd de rekening-courant opnieuw verminderd”*;
- het PV nr. 001593/2013 dd. 12 april 2013, kaft 7/8, deel ‘algemeen 7’, stuk 2147 van het strafdossier: *“Een overschrijving van 9.000,00 EUR is afkomstig van de persoonlijke rekening van Wouter Van Loon”*;
- het PV nr. 004365/2012 dd. 6 september 2012, kaft 4/8, stuk 659 van het strafdossier: *“volgens de boekhouding werden er ook betalingen in naam van Waegener R&D uitgevoerd”*

door Wouter Van Loon, Olymp Consulting AG, Jean-Pierre Dewaegenaere, Waegener Group NV, Mountain View Capital AG en Waegener International AG” en stuk 656 waar boekhouder Wouter Mertens op de vraag ‘gebeurde het vaker dat bestuurders leveranciers vanuit hun privé betaalden?’, antwoordde: “Naast Levi Dewaegenaere zouden ook Jean-Pierre Dewaegenaere en Wouter Van Loon betalingen hebben uitgevoerd voor rekening van Waegener R&D. Hiervan waren ook steeds bankafschriften.”;

- het rekeninguittreksel dat conculant onder stuk 1 van de inventaris bij huidige conclusie voegt en waaruit blijkt dat hij via Olymp Consulting niet enkel externe consultants betaalde (cf. supra, onder randnummer 33), maar ook verscheidene andere betalingen namens Waegener heeft verricht⁶⁶.

Het is dan ook geenszins bewezen dat conculant bij het betalen van privé-uitgaven met de kredietkaart van Waegener R&D ‘geen enkele intentie had om de vorderingen in rekening-courant terug te betalen aan de vennootschap’ en aldus misbruik van vertrouwen pleegde.

Het tegendeel blijkt uit de diverse betalingen die hij namens Waegener R&D heeft verricht.

Conculant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om hem voor deze tenlastelegging vrij te spreken.

II.2.i. Tenlasteleggingen E en G

72. Onder deze tenlasteleggingen wordt conculant vervolgd wegens diefstal en beschadiging omdat hij o.m. een keuken zou hebben uitgebroken uit het pand De Kluis 16 te Schilde.

Op pagina 93 van het verstekvonnis stelde Uw Rechtbank in dit verband vast dat *“in de woning uiteindelijk een spoor van vernieling werd achtergelaten met name keuken en bijkeuken uitgebroken en verdwenen, een open haard ontmanteld, dure bestratingsstenen verdwenen, vijvers vernield, blauwe hardsteen en tuinverlichting weg enzovoort.”*

73. Conculant neemt aan dat deze vaststelling geënt is op de – eenzijdige – verklaring van de heer Van Assendelft, eigenaar van het pand te Kluis 16, volgens dewelke ‘de woning vernield werd achtergelaten’.⁶⁷

⁶⁶ Cf. de blauw gemarkeerde betalingen.

⁶⁷ Cf. verhoor dd. 4 april 2013, kافت 6/8, deel ‘algemeen 6’, stuk 2093 van het strafdosier.

Uw Rechtbank is echter enkel gevat om uitspraak te doen over de vermeende diefstal van de keuken uit dit pand en de beschadiging van het onroerend goed die daarmee gepaard zou zijn gegaan.

De woorden “*onder meer*” in tenlastelegging E kunnen daarbij niet tot een ander oordeel leiden.⁶⁸

Ook de verwijzing naar “*kaft 11, deel III/VIII*” verandert daar niets aan. Deze kaft lijkt immers enkel de klacht met burgerlijke partijstelling uitgaande van de heer Van Assendelft en de vaststellingen van de verbalisanten m.b.t. het uitbreken en wegvoeren van de keuken te bevatten.

74. Zoals de heer Van Assendelft zelf opmerkt in zijn klacht met burgerlijke partijstelling dd. 20 maart 2013, werd opdracht gegeven aan een ‘professionele aannemer’ om de keuken uit de villa te verwijderen.⁶⁹

Van een ‘spoor van vernieling’ of een ‘opzettelijke beschadiging’ kan naar de mening van conculant dan ook geen sprake zijn.

Dit werd trouwens ook niet vastgesteld door de ter plaatse geroepen verbalisanten. In hun proces-verbaal dd. 19 maart 2013⁷⁰ stellen zij enkel het volgende vast:

“De huidige bewoner Robert Van Loon staat ons te woord: men is de huidige keuken aan het afbreken en op de vrachtwagen aan het laden. Hij beweert dat het hun eigen keuken was.

(...) Onze vaststellingen: op het moment dat wij aankomen was de hele keuken behalve het aanrecht reeds afgebroken en in de vrachtwagen gezet. Wij doen samen met Robert Van Loon rondgang in de woning, alle schouwen waren er nog evenals de binnendeuren en ingebouwde kasten. Enkel 2 luchters waren ingepakt, doch hingen nog aan het plafond.”

⁶⁸ Zie *mutatis mutandis* W. DE PAUW, “Het bijwoord ‘minstens’ in de tenlastelegging – een vlag die niet iedere lading dekt” (noot onder Antwerpen 10 december 2013), *RABG* 2014, p. 545: “De beklagde die vervolgd wordt voor “minstens” vier verschillende diefstallen, wordt niet vervolgd voor een vijfde diefstal, zelfs al zou het bestaan daarvan uit het strafdossier blijken. Zo besliste ook het hier besproken arrest dat de verwijzing naar de correctionele rechtbank wegens valsheid in geschrifte met betrekking tot “minstens” negentien specifieke welomschreven akten, niet tot gevolg kan hebben dat drie andere akten, die nergens voorkomen in de verwijzingsbeschikking [de inleidende akte], plots ook aan de beoordeling van de feitenrechter zouden zijn onderworpen”.

⁶⁹ Cf. p. 2 van de klacht met burgerlijke partijstelling.

⁷⁰ PV nr. AN.LA.002086/2013, kaft 3/8 van het strafdossier.

75. Op 27 maart 2013 bevestigde de heer Petrus Van Den Akker dat hij “op 21/05/2011 een Clive Christian keuken verkocht heeft aan de heer en mevrouw Van Loon, De Kluis 16, 2970 Schilde”.⁷¹

Dit is congruent met de verklaring van Robert Van Loon volgens dewelke het ‘hun keuken was’ die zij op het moment van de vaststellingen aan het uitbreken waren (cf. supra, onder randnummer 74).

Verhoord over deze feiten, verklaarde conculant bovendien dat hij “het verhaal van de keuken heeft gelezen”, maar dat hij “vast zit sinds 22/11/2012”⁷²

Verder onderzoek werd hier echter niet naar gevoerd. Zo werden bijvoorbeeld noch Robert Van Loon zelf, noch Sylvia Teuben verhoord over wat er zich precies afgespeeld heeft op 19 maart 2013 en in welke mate conculant daarbij betrokken was.

Minstens bij gebrek aan enige – bewezen – betrokkenheid van conculant, verzoekt conculant Uw Rechtbank dan ook om hem voor tenlasteleggingen E en G vrij te spreken.

II.3. Op burgerlijk gebied: Uw Rechtbank heeft geen rechtsmacht om te oordelen over de burgerlijke vorderingen (verweermiddel 3)

76. Hierboven, onder titel II.2, heeft conculant aangetoond dat de vrijspraak zich opdringt voor elk van de feiten die door Uw Rechtbank werd bewezen verklaard in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018.

Conculant verzoekt Uw Rechtbank dan ook om conculant voor elk van de tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G vrij te spreken en vervolgens op burgerlijk vlak vast te stellen dat het geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de tegen conculant gerichte burgerlijke vorderingen.

⁷¹ PV nr. AN.45.LA.002294/2013, kaft 7/8, deel ‘algemeen 8’, 2738 van het strafdossier.

⁷² Cf. PV nr. 001561/2013 dd. 9 april 2013, kaft 6/8, deel ‘algemeen 6’, stuk 2098 van het strafdossier.

II.4. In ondergeschikte orde

II.4.a. Milde toepassing van de strafwet (*verweermiddel 4*)

77. In ondergeschikte orde, voor het geval Uw Rechtbank zou oordelen dat één of meerdere van tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G in hoofde van concluant bewezen zijn – *quod non* – verzoekt concluant Uw Rechtbank om een milde toepassing van de strafwet te maken, zowel m.b.t. de strafmaat als m.b.t. de door Uw Rechtbank in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 uitgesproken verbeurdverklaring en het opgelegde beroepsverbod.

Concluant wijst in dat verband niet enkel op zijn ‘relatief gunstig strafverleden’, zoals dat op pagina 98 van het verstekvonnis door Uw Rechtbank werd vastgesteld, maar ook op het feit dat :

- hij steeds te goeder trouw heeft gehandeld, zoals dat o.m. blijkt uit de hierboven, onder randnummer 71, opgesomde betalingen die hij namens Waegener heeft verricht;
- hij een hele tijd, meer bepaald van 22 november 2012 tot 26 juni 2013 in voorlopige hechtenis heeft gezeten;
- er ondertussen enige tijd verlopen is sinds de vermeend gepleegde feiten.

II.4.b. Specifiek wat de opgelegde verbeurdverklaring betreft (*verweermiddel 5*)

78. Specifiek wat de door Uw Rechtbank in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 met toepassing van artikel 42,3° *juncto* 43bis Sw. opgelegde verbeurdverklaring betreft, wenst concluant Uw Rechtbank te wijzen op hetgeen hij hierboven, onder randnummers 57, 62 en 68, heeft uiteengezet, meer bepaald dat :

- tenlastelegging C.I dient te worden beperkt tot zeven betalingen voor een totaal bedrag van 871.495€;
- de betalingen voorwerp van tenlastelegging C.I gebeurden aan Mountain View Capital en niet aan concluant persoonlijk;
- Uw Rechtbank tenlastelegging C.IV hoogstens bewezen kan verklaren voor een onbepaald bedrag.

Op die grond verzoekt conluant Uw Rechtbank de uitgesproken verbeurdverklaringen te herleiden, minstens deze met uitstel te willen uitspreken.

De Wet van 11 februari 2014 houdende diverse maatregelen ter verbetering van de invordering van de vermogensstraffen en de gerechtskosten in strafzaken (*BS* 8 april 2014) heeft de bestraffingsmodaliteit van het uitstel weliswaar uitgesloten wat de bijzondere verbeurdverklaring betreft. Zoals het Hof van Beroep te Antwerpen al eerder vaststelde, kan dergelijke strengere strafwet krachtens artikel 2 Sw. echter niet retroactief worden toegepast.⁷³

II.4.b. Specifiek wat de burgerlijke vordering betreft (*verweermiddel 6*)

79. Wat de burgerlijke vordering van Christiaan Van Assendelft en de bvba Teletechnics betreft, zal Uw Rechtbank met conluant vaststellen dat deze partijen nalaten hun schade te begroten.

Op burgerlijk vlak kan Uw Rechtbank de burgerlijke belangen aldus hoogstens aanhouden.

OM DEZE REDENEN,

BEHAGE HET UW RECHTBANK,

Het door conluant ingestelde verzet ontvankelijk en niet-ongedaan te verklaren;

De in het kader van de voorlopige invrijheidsstelling door conluant gestorte borgsom niet vervallen te verklaren aan de Staat doch toe te wijzen aan conluant;

Opnieuw uitspraak te doen m.b.t. de tenlasteleggingen die lastens conluant weerhouden werden in het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 en dienvolgens:

In hoofdorde, op strafgebied

- o conluant vrij te spreken van tenlasteleggingen A.I.1.2, A.II.1 t.e.m. A.II.5, AIII, B.II.1, B.II.3, C.I, C.IV, E, F en G,

⁷³ o.m. Antwerpen 24 september 2014, *NC* 2015, p. 138; zie tevens Cass. 13 mei 2015, *JLMB* 2015, p. 1182.

In hoofdorde, op burgerlijk gebied

- vast te stellen dat Uw Rechtbank geen rechtsmacht heeft om te oordelen over de tegen conculant gerichte burgerlijke vorderingen.

In ondergeschikte orde, op strafgebied

- alvorens recht te doen, m.b.t. tenlastelegging A.III een schriftonderzoek te bevelen naar de waarachtigheid van de handtekening van Leon Van Loon onder de statutenwijziging dd. 29 januari 2009;
- een milde toepassing te maken van de strafwet;
- de bij het verstekvonnis dd. 21 februari 2018 uitgesproken verbeurdverklaring te herleiden, minstens deze met uitstel uit te spreken;

In ondergeschikte orde, op burgerlijk gebied

- vast te stellen dat de burgerlijke partijen bvba Teletechnics en Christiaan Van Assendelft nalaten hun schade te begroten.

Brussel, 7 juni 2018
 Voor conculant,
 Zijn raadslieden,

Hans VAN BAVEL

Elisabeth BAEYENS

INVENTARIS VAN GEVOEGDE STUKKEN

1. Rekeninguittreksel van de bankrekening van Olymp Consulting AG
2. E-mail dd. 1 maart 2012 uitgaande van Levi Dewaegaenere